KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/421,

annettu 9 päivänä maaliskuuta 2017,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 18 artiklan

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti tukien vastaisen tutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', jälkeen asetuksella (EY) N:o 1628/2004 ([2]) käyttöön lopullisen tasoitustullin tiettyjen Intiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 8545 11 00 (Taric-koodi 8545 11 00 10) ja ex 8545 90 90 (Taric-koodi 8545 90 90 10), tuonnissa.

(2) Polkumyyntitutkimuksen jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1629/2004 ([3]) käyttöön myös lopulliset polkumyyntitullit tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa.

(3) Omasta aloitteestaan vireille pannun tasoitustoimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1354/2008 ([4]) asetuksia (EY) N:o 1628/2004 ja (EY) N:o 1629/2004.

(4) Perusasetuksen 18 artiklan mukaisen tasoitustoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto jatkoi tasoitustoimenpiteiden voimassaoloa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1185/2010 ([5]). Polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto jatkoi polkumyyntitoimenpiteiden voimassaoloa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1186/2010 ([6]).

(5) Tasoitustoimenpiteet toteutettiin 6,3 prosentin ja 7,0 prosentin suuruisen arvotullin muodossa yksilöllisesti mainittujen viejien tuonnin osalta, ja jäännöstulli oli 7,2 prosenttia.

2. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö

(6) Komissio on vastaanottanut neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ([7]) 18 artiklan mukaisen tarkastelupyynnön julkaistuaan ilmoituksen ([8]) Intiasta peräisin olevien tiettyjen grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1628/2004, annettu 13 päivänä syyskuuta 2004, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa ja niiden tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 295, 18.9.2004, s. 4).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1629/2004, annettu 13 päivänä syyskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa ja niiden tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 295, 18.9.2004, s. 10).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1354/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1628/2004 muuttamisesta ja lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1629/2004 muuttamisesta (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 24).

([5]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1185/2010, annettu 13 päivänä joulukuuta 2010, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 597/2009 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 332, 16.12.2010, s. 1).

([6]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1186/2010, annettu 13 päivänä joulukuuta 2010, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 332, 16.12.2010, s. 17).

([7]) Neuvoston asetus (EY) N:o 597/2009, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2009, muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93). Tämä asetus on kodifioitu perusasetuksella.

([8]) EUVL C 82, 10.3.2015, s. 4.

(7) Pyynnön esittivät SGL Carbon GmbH, TOKAI Erftcarbon GmbH ja GrafTech Switzerland SA, jäljempänä 'pyynnön esittäjät', joiden osuus tiettyjen grafiittielektrodijärjestelmien kokonaistuotannosta unionissa on yli 25 prosenttia.

(8) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti tuen jatkumiseen ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

3. **Vireillepano**

(9) Kun komissio oli todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 15 päivänä joulukuuta 2015 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([1]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', asetuksen (EY) N:o 597/2009 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta.

4. **Rinnakkainen tutkimus**

(10) Komissio ilmoitti lisäksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 15 päivänä joulukuuta 2015 julkaistulla ilmoituksella ([2]) tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien unioniin suuntautuvaan tuontiin sovellettavien lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([3]) 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. **Asianomaiset osapuolet**

(11) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan yhteyttä komissioon tutkimukseen osallistumiseksi. Lisäksi komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta pyynnön esittäjille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja unionin käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Intian viranomaisille ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.

(12) Kaikilla asianomaisilla osapuolilla oli tilaisuus esittää huomautuksensa tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kuulemiksi.

5.1 *Otanta*

(13) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 27 artiklan mukaisesti.

a) Unionin tuottajia koskeva otanta

(14) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti otoksen käyttäen perusteena suurinta edustavaa myyntimäärää, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa, kun otettiin huomioon myös maantieteellinen sijainti. Otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus oli edustavuutta koskevasta tutkimuksesta saatujen tietojen mukaan yli 80 prosenttia unionin kokonaistuotannosta. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Asetetussa määräajassa ei saatu huomautuksia, joten otos vahvistettiin. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

b) Tuojia koskeva otanta

(15) Päättääkseen otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot.

([1]) Ilmoitus tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 415, 15.12.2015, s. 25).

([2]) Ilmoitus tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 415, 15.12.2015, s. 33).

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

(16) Yksikään tuoja ei ilmoittautunut eikä toimittanut vireillepanoilmoituksessa pyydettyjä tietoja.

5.2 *Kyselylomakkeet ja tarkastuskäynnit*

(17) Komissio lähetti kyselylomakkeet Intian viranomaisille, kaikille otokseen valituille unionin tuottajille, kahdelle tiedossa olevalle intialaiselle tuottajalle/viejälle ja 53 käyttäjälle, jotka ilmoittautuivat vireillepanon jälkeen.

(18) Vastaus kyselylomakkeeseen saatiin Intian viranomaisilta, neljältä otokseen valitulta unionin tuottajalta, yhdeltä intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja kahdeksalta käyttäjältä.

(19) Komissio hankki ja tarkisti kaikki tarpeellisiksi katsomansa tiedot määrittääkseen, onko tuen ja siitä aiheutuvan vahingon jatkuminen tai toistuminen todennäköistä ja mikä on unionin edun mukaista. Perusasetuksen 26 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin Intian viranomaisten toimitiloihin Delhissä ja Bhopalissa sekä seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat:

— Graftech France SNC, Calais, Ranska

— Graftech Iberica S.L., Navarra, Espanja

— SGL Carbon SA, Wiesbaden, Saksa

— Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Saksa

b) Vientiä harjoittava tuottaja Intiassa:

— HEG Limited, Bhopal, jäljempänä ’HEG’.

6. **Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(20) Tuen jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2014 ja 30 päivän syyskuuta 2015 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso’. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin jaksolla, joka ulottui 1 päivästä tammikuuta 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. **Tarkasteltavana oleva tuote**

(21) Tarkasteltavana olevana tuotteena ovat Intiasta peräisin olevat tällä hetkellä CN-koodeihin ex 8545 11 00 (Taric-koodi 8545 11 00 10) ja ex 8545 90 90 (Taric-koodi 8545 90 90 10) luokiteltavat sähköuuneissa käytettävät grafiittielektrodit, joiden näennäistiheys on vähintään 1,65 g/cm³ ja vastus enintään 6,0 μΩ.m, ja tällaisten elektrodien jatkoskappaleet, riippumatta siitä, tuodaanko ne yhdessä vai erikseen, jäljempänä ’grafiittielektrodijärjestelmät’ tai ’tarkastelun kohteena oleva tuote’.

2. **Samankaltainen tuote**

(22) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset:

— tarkastelun kohteena oleva tuote;

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.

(23) Komission päätelmänä oli, että kyseiset tuotteet ovat perusasetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. **TUEN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. **Johdanto**

(24) Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio tutki, johtaisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti tuen jatkumiseen.

(25) Komissio tutki tarkastelupyyntöön sisältyvien tietojen perusteella seuraavia järjestelmiä, joissa oli esitettyjen väitteiden mukaan myönnetty tukea:

Kansalliset järjestelmät

a) tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS);

b) ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS);

c) tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS);

d) intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä (Merchandise Export from India Scheme, MEIS);

e) tuotantohyödykkeiden tuontia etuustullein koskeva järjestelmä (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS);

f) vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS);

Alueelliset järjestelmät

g) sähköverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Electricity Duty Exemption Scheme, EDES).

(26) Edellä a–e alakohdassa mainitut järjestelmät perustuvat 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleeseen ulkomaankaupan kehittämistä ja sääntelyä koskevaan lakiin (Foreign Trade Act 1992) nro 22/1992, jäljempänä 'ulkomaankauppalaki'. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Nämä tiedonannot esitetään tiivistelmänä ulkomaankauppapolitiikkaa koskevissa asiakirjoissa, jotka kauppaministeriö julkaisee viiden vuoden välein ja joita päivitetään säännöllisesti. Tämän tutkimuksen tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon liittyy kaksi ulkomaankauppapolitiikkaa koskevaa asiakirjaa: "Foreign Trade Policy 2009–2014", jäljempänä 'FTP 09–14', ja "Foreign Trade Policy 2015–2020", jäljempänä 'FTP 15–20'. Jälkimmäinen tuli voimaan huhtikuussa 2015. Lisäksi Intian viranomaiset esittelevät FTP 09–14- ja FTP 15–20 -asiakirjaa koskevia menettelyjä käsikirjassa "Handbook of Procedures, Volume I, 2009–2014", jäljempänä 'HOP I 04–09', ja "Handbook of Procedures, Volume I, 2015–2020", jäljempänä 'HOP I 15–20'. Kyseiset menettelykäsikirjat saatetaan ajan tasalle säännöllisesti.

(27) Edellä f alakohdassa mainittu ECS-järjestelmä perustuu vuoden 1949 pankkivalvontalain (Banking Regulation Act 1949) 21 ja 35A §:ään, joiden mukaan Intian keskuspankki (Reserve Bank of India, RBI) voi ohjata kaupallisten pankkien vientiluottotoimintaa.

(28) Madhya Pradeshin osavaltion viranomaiset hallinnoivat edellä g alakohdassa mainittua järjestelmää.

(29) DDS-järjestelmä, sitä edeltäneen tuontitullien hyvitysjärjestelmän (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS) muodossa ([1]), sekä EPCGS-järjestelmä johtivat tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon jo alkuperäisessä tutkimuksessa, kun taas AAS-, FMS-, MEIS-, ECS- ja EDES-järjestelmät eivät kuuluneet tutkimukseen.

(30) Kuten edellä 18 kappaleessa mainitaan, ainoastaan toinen intialainen vientiä harjoittava tuottaja toimi yhteistyössä. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osuus grafiittielektrodijärjestelmien kokonaistuonnista Intiasta unioniin oli yli 95 prosenttia ja osuus arvioidusta Intian kokonaistuotantokapasiteetista 50 prosenttia. Intian tuotantokapasiteetti määritettiin käyttäen perustana yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tarkastettuja kyselyvastauksia sekä yhteistyöstä kieltäytyneen vientiä harjoittavan tuottajan julkisesti saatavilla olevia tilinpäätöstietoja. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyöastetta pidettiin näin ollen alhaisena. Intian viranomaisille ilmoitettiin asianmukaisesti, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien alhaisen yhteistyöasteen vuoksi komissio saattaa soveltaa perusasetuksen 28 artiklaa. Asiasta ei esitetty huomautuksia.

([1]) Siirtymistä DEPBS-järjestelmästä DDS-järjestelmään selostetaan muun muassa lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 597/2009 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 461/2013 johdanto-osan 47–54 kappaleessa (EUVL L 137, 23.5.2013, s. 1).

(31) Intian viranomaiset väittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että yhteistyöastetta ei voida pitää alhaisena, koska yhteistyössä toimineen tuottajan osuus grafiittielektrodijärjestelmien viennistä Intiasta unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli yli 95 prosenttia ja osuus arvioidusta Intian kokonaistuotantokapasiteetista 50 prosenttia. Tältä osin on selvennettävä, että komissio määritti yhteistyössä toimimisen asteen käyttämällä perustana Intian kokonaistuotantokapasiteettia, sillä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun yhteydessä katsottiin, että kokonaistuotantokapasiteetti on merkityksellisempi kuin grafiittielektrodijärjestelmien vientimäärät Intiasta unioniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Koska Intiassa on vain kaksi samankokoista tuottajaa ja koska vain toinen niistä toimi yhteistyössä, on perusteltua pitää yhteistyöastetta alhaisena, sillä yhteistyöstä kieltäytyneellä yrityksellä on mahdollisesti suuri merkitys tuen jatkumisen ja vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevaan arviointiin. Kuten 155 kappaleessa selostetaan, yhteistyöstä kieltäytynyt tuottaja lopetti tullien tason vuoksi lähes kokonaan viennin unioniin, ja on erittäin todennäköistä, että se ryhtyy jälleen viemään merkittävämpiä määriä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Koska kyseisillä tiedossa olevilla tuottajilla on kummallakin 50 prosentin osuus arvioidusta Intian kokonaistuotantokapasiteetista, ei ole poissuljettavissa, että niiden osuudet Intiasta unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä tasaantuisivat eli poikkeaisivat täysin 95/5-suhteesta, joka todettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tämän vuoksi väite hylättiin. Joka tapauksessa komissio toteaa, että tämä väite on asiaankuulumaton toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun yhteydessä, sillä tarkastelussa kohteena on tuen jatkuminen. Ainoan vientiä harjoittavan tuottajan osalta saatujen tulosten perusteella komissio voi jo tehdä päätelmän tuen jatkumisesta. On siis täysin merkityksetöntä, onko yhteistyössä toimimisen aste korkea vai alhainen.

2. **Tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS)**

2.1 *Oikeusperusta*

(32) Tullinpalautusjärjestelmän yksityiskohtainen kuvaus sisältyy vuoden 1995 tullien ja valmisteverojen palautusjärjestelmää koskeviin sääntöihin, sellaisina kuin ne ovat muutettuna myöhemmillä tiedonannoilla.

2.2 *Tukikelpoisuus*

(33) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

2.3 *Käytännön toteutus*

(34) Tukikelpoinen viejä voi hakea palautuksia, jotka lasketaan prosenttiosuutena järjestelmän mukaisesti vietyjen tuotteiden FOB-arvosta (free-on-board-arvo, vapaasti aluksessa -arvo). Intian viranomaiset ovat vahvistaneet palautusprosenttiosuudet useille tuotteille, myös tarkastelun kohteena olevalle tuotteelle. Ne määritetään tuotteen valmistuksessa tuotantopanoksina käytettyjen materiaalien keskimääräisen määrän tai arvon ja tuotantopanoksista maksettujen keskimääräisten tullien perusteella. Niitä sovelletaan riippumatta siitä, onko tuontitulleja tosiasiallisesti maksettu. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana DDS-taso oli 3 prosenttia ja enimmäismäärä 3,2 INR/kg 22 päivään marraskuuta 2014, jonka jälkeen DDS-taso oli 2,4 prosenttia ja enimmäismäärä 8 INR/kg.

(35) Jotta yritys voi saada etuutta tästä järjestelmästä, sen on harjoitettava vientiä. Kun lähetystä koskevat yksityiskohtaiset tiedot syötetään tullin serverille (ICEGATE), tämä tarkoittaa, että vienti tapahtuu DDS-järjestelmän mukaisesti, ja DDS-summa vahvistetaan peruuttamattomasti. Kun varustamo on tehnyt yleisen vienti-ilmoituksen (Export General Manifest, EGM) ja tulli on verrannut asiakirjaa lähetysasiakirjaan ja hyväksynyt sen, kaikki palautussumman maksun hyväksymisen edellytykset täyttyvät ja palautus voidaan maksaa joko suoraan viejän pankkitilille tai sekkinä.

(36) Viejän on esitettävä näyttö viennin toteutumisesta pankkitositteella (Bank Realisation Certificate, BRC). Asiakirja voidaan antaa sen jälkeen kun palautussumma on maksettu, mutta Intian viranomaiset perivät maksetun summan takaisin, jos viejä ei toimita BRC-tositetta annetussa määräajassa.

(37) Palautussumma voidaan käyttää mihin tarkoitukseen hyvänsä.

(38) Intian kirjanpitonormien mukaisesti tullinpalautussummat on vientivelvoitteen täytyttyä mahdollista kirjata tileihin suoriteperusteisena tulona.

(39) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai edelleen etuuksia DDS-järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

2.4 *DDS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(40) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, DDS-järjestelmästä myönnetään perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Nk. tullinpalautuksessa on kyse Intian viranomaisten taloudellisesta tuesta, koska siinä Intian viranomaiset suorittavat varojen suoran siirron. Näiden varojen käytölle ei ole mitään rajoituksia. Tullinpalautuksesta koituu myös etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(41) Vientiin sovellettavan tullinpalautuksen prosenttiosuuden määrittävät Intian viranomaiset tuotekohtaisesti. Vaikka tukeen viitataan tullinpalautuksena, järjestelmää ei kuitenkaan voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Viejille suoritettu käteismaksu ei liity raaka-aineiden tuontitullien tosiasiallisiin maksuihin, eikä se ole tullihyvitys raaka-aineiden aiemman tai tulevan tuonnin tuontitullien korvaamiseksi.

(42) Tarkastuskäynnin aikana Intian viranomaiset ja yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väittivät, että tullinpalautuksen prosenttiosuuksien ja raaka-aineista maksettujen tullien välillä on riittävä yhteys. Intian viranomaiset ottavat huomioon tuotteen valmistuksessa tuotantopanoksina käytettävien materiaalien keskimääräisen määrän tai arvon sekä tuotantopanoksista maksetut keskimääräiset tullit määrittäessään tullinpalautuksen prosenttiosuutta.

(43) Komissio ei kuitenkaan katso, että väitetty yhteys tullinpalautuksen prosenttiosuuksien ja raaka-aineista maksettujen tullien välillä olisi riittävä, jotta järjestelmä täyttäisi perusasetuksen liitteessä I olevassa liitteessä II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteessä III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) annetut säännöt. Erityisesti voidaan todeta, että hyvityksen määrää ei lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei myöskään ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset (niiden määrät ja alkuperä mukaan luettuina) käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja maksettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Intian viranomaiset eivät suorittaneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin ja todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuvaa uutta tutkimusta sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa. Sen vuoksi väite hylättiin.

(44) Tämän vuoksi Intian viranomaisten suorana varojen siirtona suorittamaa maksua viejille vientitapahtuman jälkeen on pidettävä Intian viranomaisten suorana tukena, joka on vientituloksesta riippuvainen, minkä vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

2.5 *Tuen määrän laskeminen*

(45) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan mukaisesti sen edun mukaan, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tässä yhteydessä katsottiin, että etu koituu vastaanottajalle sillä hetkellä, kun vientitapahtuma suoritetaan järjestelmän mukaisesti. Kyseisellä hetkellä Intian viranomaisten on siis maksettava palautussumma, mikä on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Intian viranomaiset eivät voi enää vaikuttaa tuen myöntämiseen sen jälkeen, kun tulliviranomaiset ovat antaneet viennin lähetysasiakirjan, josta muun muassa käy ilmi kyseiselle vientitapahtumalle myönnettävä palautussumma. Edellä esitetyn perusteella ja koska muusta ei ole luotettavaa näyttöä, on asianmukaista pitää DDS-järjestelmän mukaisista vientitapahtumista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana saatujen palautusten summaa DDS-järjestelmästä saatuna etuna.

(46) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelun kohteena olevan tuotteen viennin kokonaisliikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(47) Edellä esitetyn perusteella yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai tämän järjestelmän mukaista tukea 2,02 prosenttia.

3. **Ennakkolupajärjestelmä (Advance Authorisation Scheme, AAS)**

3.1 *Oikeusperusta*

(48) Järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on FTP 09–14 -asiakirjan kohdissa 4.1.1–4.1.14 ja HOP I 09–14 -käsikirjan luvuissa 4.1–4.30 sekä FTP 15–20 -asiakirjan kohdissa 4.03–4.24 ja HOP I 15–20 -käsikirjan luvuissa 4.04–4.52.

3.2 *Tukikelpoisuus*

(49) AAS-järjestelmään kuuluu kuusi alajärjestelmää, joita kuvataan tarkemmin 50 kappaleessa. Alajärjestelmät eroavat toisistaan muun muassa tukikelpoisuuden perusteella. Tosiasiallisen maastaviennin AAS-tukea ja vuotuisten tarpeiden mukaista AAS-tukea voivat hakea valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin. Lopulliselle viejälle tavaraa toimittavat valmistajaviejät voivat saada välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Pääurakoitsijat, jotka toimittavat tavaraa FTP 09–14 -asiakirjan kohdassa 8.2 mainituille vientiin rinnastettavaa toimintaa harjoittaville tahoille, kuten vientiin suuntautuneille yksiköille, voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan AAS-tukea. Valmistajaviejille tavaraa toimittavat välitoimittajat voivat saada vientiin rinnastettavan toiminnan tukea ennakkoluovutusta sekä kotimaisia rembursseja ja vastarembursseja koskevista AAS-alajärjestelmistä.

3.3 *Käytännön toteutus*

(50) Ennakkolupia voidaan myöntää seuraaviin:

i) Tosiasiallinen vienti: Tämä on alajärjestelmistä tärkein. Siinä voidaan tuoda tuotantopanoksia tullitta tietyn vientituotteen valmistukseen. Tosiasiallisella viennillä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että vientituote on vietävä Intian alueelta. Lisenssissä mainitaan tuonnin tullihelpotukset ja vientivelvoitteet sekä vientituotteen tyyppi.

ii) Vuotuiset tarpeet: Vuotuisia tarpeita koskevia lupia ei ole liitetty tiettyyn vientituotteeseen vaan laajempaan tuoteryhmään (esimerkiksi kemialliset tuotteet ja niihin liittyvät tuotteet). Lisenssinhaltija voi (aiemman vientinsä mukaan määräytyvään tiettyyn enimmäisarvoon saakka) tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita käytetään minkä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvan tuotteen valmistukseen. Se voi viedä mitä tahansa kyseiseen tuoteryhmään kuuluvaa valmista tuotetta, jonka valmistukseen on käytetty kyseisiä tullitta tuotuja aineksia.

iii) Välituotetoimitukset: Tämä alajärjestelmä kattaa tapaukset, joissa kaksi valmistajaa aikoo tuottaa yhtä vientituotetta jakamalla tuotantoprosessin keskenään. Valmistajaviejä, joka tuottaa välituotteen, voi tuoda tullitta tuotantopanosmateriaaleja ja saada tätä varten välituotetoimituksiin tarkoitettua AAS-tukea. Lopullinen viejä saattaa valmistuksen loppuun, ja sillä on velvollisuus viedä valmis tuote.

iv) Vientiin rinnastettava toiminta: Tässä alajärjestelmässä pääurakoitsija voi tuoda tullitta tuotantopanoksia, joita tarvitaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, joita myydään vientitavaroihin rinnastettavina tuotteina FTP 09–14 -asiakirjan kohdan 8.2 alakohdissa b–f, g, i ja j mainituille asiakasryhmille. Intian viranomaisten mukaan vientiin rinnastettavalla toiminnalla tarkoitetaan sellaisia liiketoimia, joissa toimitetut tavarat eivät poistu maasta. Joitakin toimituksia pidetään vientiin rinnastettavina edellyttäen, että tavarat on valmistettu Intiassa, esimerkiksi tavaratoimituksia vientiin suuntautuneille yksiköille tai erityistalousalueille sijoittautuneille yrityksille.

v) Ennakkoluovutusasiakirjat (Advance Release Order, ARO): Ennakkoluvan haltija, joka aikoo suoran tuonnin sijasta hankkia tuotantopanokset kotimarkkinoilta, voi halutessaan käyttää niiden hankkimiseen ARO-asiakirjoja. Tällöin ennakkoluvat vahvistetaan ARO-asiakirjoiksi ja siirretään kotimaiselle toimittajalle niissä eriteltyjen tuotantopanosten toimituksen yhteydessä. ARO-asiakirjat oikeuttavat kotimaisen toimittajan tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan FTP 09–14 -asiakirjan kohdassa 8.3 (välituotetoimituksia tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltaminen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyt ja lopullisen valmisteveron palautus). ARO-järjestelmässä verot ja tullit palautetaan tuotteen toimittajalle eikä lopulliselle viejälle tullinpalautusjärjestelmässä. Verot/tullit voidaan palauttaa sekä kotimarkkinoilta hankittuja että tuotuja tuotantopanoksia käytettäessä.

vi) Kotimaiset remburssit ja vastaremburssit: Myös tämä alajärjestelmä koskee kotimarkkinatoimituksia ennakkoluvan haltijalle. Ennakkoluvan haltija voi pyytää pankilta kotimaisen remburssin avaamista kotimaisen toimittajan hyväksi. Pankki kirjaa lupaan suorassa tuonnissa ainoastaan sellaisten tavaroiden arvon ja määrän, jotka on hankittu kotimarkkinoilta tuonnin sijaan. Kotimainen toimittaja on oikeutettu tiettyihin vientiin rinnastettavassa toiminnassa myönnettäviin etuihin, joita selostetaan FTP 09–14 -asiakirjan kohdassa 8.3 (välituotetoimituksiin tai vientiin rinnastettavaa toimintaa koskevan AAS-järjestelmän soveltaminen, vientiin rinnastettavan toiminnan palautusjärjestelyt ja lopullisen valmisteveron palautus).

(51) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana etuja ensimmäisestä alajärjestelmästä, toisin sanoen tosiasiallisen viennin AAS-järjestelmästä. Sen vuoksi ei ole tarpeen määrittää tasoitustoimenpiteiden soveltamisen mahdollisuutta muiden, käyttämättömien alajärjestelmien suhteen.

(52) Intian viranomaisten suorittamien tarkastusten helpottamiseksi ennakkoluvan haltija on laissa velvoitettu tekemään määrämuotoisen totuudenmukaisen ja asianmukaisen selvityksen tullitta tuotujen / kotimarkkinoilta hankittujen tuotteiden kulutuksesta ja käytöstä (HOP I 09–14 -käsikirjan luvut 4.26 ja 4.30 ja lisäys 23) eli pitämään rekisteriä todellisesta kulutuksesta. Ulkopuolisen laillistetun tilintarkastajan tai määrä- ja kustannuslaskijan on tarkastettava tämä rekisteri ja annettava todistus, jossa todetaan, että määrätyt rekisterit ja asiaankuuluva kirjanpito on tutkittu ja että lisäyksen 23 mukaisesti toimitetut tiedot ovat totuudenmukaiset ja paikkansapitävät kaikilta osin.

(53) Asianomaisen yrityksen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana hyödyntämän alajärjestelmän (tosiasiallinen vienti) osalta Intian viranomaiset määräävät sekä tuonnin tullihelpotusten että vientivelvoitteiden määrän ja arvon, ja ne kirjataan lupaan. Lisäksi vienti- ja tuontihetkellä viranomaiset kirjaavat vastaavat tapahtumat lupaan. Intian viranomaiset päättävät AAS-järjestelmän mukaisesti tapahtuvan tuonnin määrän niin sanottujen SION-vakionormien perusteella; nämä normit ovat olemassa useimmista tuotteista, myös tarkastelun kohteena olevasta tuotteesta.

(54) Tuodut tuotantopanokset eivät ole siirrettävissä, ja ne on käytettävä tietyn vientituotteen valmistamiseen. Vientivelvoite on täytettävä lisenssin antamisen jälkeen ennalta määrätyssä määräajassa (24 kuukauden määräaika, jota voidaan pidentää kahdesti kuudella kuukaudella).

(55) Kuten 26 kappaleessa selostetaan, uusi ulkomaankauppapolitiikkaa koskeva asiakirja tuli voimaan huhtikuussa 2015. Käytännön toteutuksen (ks. 50–54 kappale) kannalta uusi asiakirja toi mukanaan vain yhden muutoksen: vientivelvoitteen määräaika lyheni 24 kuukaudesta 18 kuukauteen. On myös huomattava, että kaikki yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla käyttämät lisenssit kuuluivat FTP 09–14 -asiakirjan soveltamisalaan, sillä ne annettiin ennen huhtikuuta 2015.

(56) Tutkimuksessa vahvistettiin, että Intian viranomaisten määräämiä tarkastusvaatimuksia ei vielä noudatettu eikä testattu käytännössä.

(57) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja piti jonkinlaista kirjaa tuotannosta ja kulutuksesta. Oli kuitenkin mahdotonta tarkistaa, mitä tuotantopanoksia (niiden alkuperä mukaan luettuna) kulutettiin viedyn tuotteen tuotannossa ja missä määrin. Käyttöön otetun järjestelmän avulla ei ollut mahdollista havaita ja mitata tarkasti mahdollisia liiallisia palautuksia.

(58) Edellä 52 kappaleessa tarkoitettujen tarkastusvaatimusten osalta todettiin, ettei yksikään yrityksen käyttämistä AAS-lisensseistä ollut siinä vaiheessa elinkaartaan, jolloin olisi ollut määrä toimittaa lisäyksen 23 mukaiset tiedot viranomaisille. Toisaalta yritysten kirjanpitotiedot todettiin sellaisiksi, ettei niiden avulla pystyttäisi laskemaan liiallista palautusta lisäyksen 23 mukaisesti, ja näin ollen ulkopuolisen laillistetun tilintarkastajan tai määrä- ja kustannuslaskijan olisi jatkossa mahdotonta antaa todistustaan.

(59) Lisäksi todettiin, että käytännössä vain 75–85 prosenttia AAS-järjestelmän mukaisesti tullitta tuodusta pääraaka-aineesta (kalsinoitu maaöljykoksi) sisällytettiin grafiittielektrodijärjestelmiin ja 15–25 prosenttia sisällytettiin kahteen sivutuotteeseen (palat ja rikasteet). Samoin havaittiin, että ainakin osa molemmista sivutuotteista myytiin kotimarkkinoilla ja että puuttui järjestelmä, jolla voidaan mitata, miten paljon tullitta tuotua kalsinoitua maakoksiöljyä tosiasiallisesti sisältyi vietyihin tai kotimarkkinoilla myytyihin sivutuotteisiin.

(60) Yhteenvetona voidaan todeta, ettei yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja pystynyt osoittamaan, että asiaankuuluvia FTP-asiakirjan vaatimuksia olisi noudatettu.

3.4 *AAS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(61) Vapautus tuontitulleista on perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan mukaista tukea eli Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska se vähentää tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin, ja siitä koituu etua tutkitulle viejälle, koska se parantaa tämän maksuvalmiutta.

(62) Lisäksi tosiasiallisen maastaviennin AAS-tuki on selkeästi oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa. Yritys ei voi saada tukia näistä järjestelmistä ilman vientisitoumusta.

(63) Tässä tapauksessa sovellettua alajärjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) sääntöjen mukainen. Intian viranomaiset eivät soveltaneet tehokasta tarkistusjärjestelmää tai -menettelyä varmistaakseen, käytettiinkö tuotantopanoksia vientituotteen tuotannossa ja missä määrin niitä siinä käytettiin (perusasetuksen liitteessä II olevan 4 alakohta ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta perusasetuksen liitteessä III olevan II kohdan 2 alakohta). Tarkastelun kohteena olevan tuotteen SION-vakionormien ei myöskään katsota olevan riittävän tarkkoja, eikä niitä sinällään voida pitää todellisen kulutuksen arviointiin soveltuvana tarkistusjärjestelmänä, koska vakionormit on laadittu niin, että Intian viranomaiset eivät voi riittävän tarkkaan varmentaa niiden perusteella sitä, millaisia tuotantopanosmääriä vientituotannossa on kulutettu. Intian viranomaiset eivät myöskään tehneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin perustuvaa lisätutkimusta, vaikka sellaista olisi vaadittava, kun käytössä ei ole tehokasta tarkistusjärjestelmää (perusasetuksen liitteessä II olevan 5 alakohta ja liitteessä III olevan II kohdan 3 alakohta).

(64) Kyseinen alajärjestelmä mahdollistaa siis tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

3.5 *Tuen määrän laskeminen*

(65) Koska sallittua tullinpalautusjärjestelmää tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmää ei sovelleta, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistava etu on tuotantopanosten tuonnista yleensä kannettavien tuontitullien palautettu määrä.

(66) Koska muusta ei ollut luotettavaa näyttöä, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tuen määrä laskettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla alajärjestelmän nojalla tuotujen raaka-aineiden kantamatta jääneiden tuontitullien (perustulli ja erityinen lisätulli) perusteella (osoittaja). Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen saamisesta välttämättä aiheutuvat maksut vähennettiin tukien määristä, jos oli esitetty perusteltu vaatimus. Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelun kohteena olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(67) Tämän järjestelmän mukainen tuki oli kyseiselle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle 0,30 prosenttia.

4. **Tärkeimmille markkinoille vientiä varten tarkoitettu järjestelmä (Focus Market Scheme, FMS)**

4.1 *Oikeusperusta*

(68) FMS:n yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 09–14 -asiakirjan kohtaan 3.14 sekä HOP I 09–14 -käsikirjan kohtaan 3.8.

4.2 *Tukikelpoisuus*

(69) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

4.3 *Käytännön toteutus*

(70) Tässä järjestelmässä kaikkien tuotteiden vientiin, mukaan luettuna grafiittielektrodijärjestelmien vienti, HOP I 09–14 -käsikirjan lisäyksessä 37(C) olevissa taulukoissa 1 ja 2 mainittuihin maihin voidaan myöntää tullihyvitystä, jonka suuruus on 3 prosenttia FOB-arvosta. Kaikkien tuotteiden vientiin lisäyksessä 37(C) olevassa taulukossa 3 ("Special Focus Markets") mainittuihin maihin voidaan myöntää 1 päivästä huhtikuuta 2011 tullihyvitystä, jonka suuruus on 4 prosenttia FOB-arvosta. Järjestelmään eivät sisälly tietyntyyppiset vientitapahtumat, esimerkiksi tuotujen tai kauttakuljetettujen tavaroiden vienti, vientiin rinnastettavat toimitukset, palvelujen vienti sekä erityistalousalueilla toimivien yksikköjen ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen viennin liikevaihto.

(71) FMS-järjestelmän tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä, ja ne ovat voimassa 24 kuukautta hyvitykseen oikeuttavan todistuksen myöntämispäivästä. Niitä voidaan käyttää minkä tahansa myöhemmin tapahtuvan tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien.

(72) Hyvitykseen oikeuttava todistus annetaan satamasta, josta tavarat on viety, sen jälkeen kun tavarat on lähetetty. Intian viranomaiset eivät vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan hakija toimittaa viranomaisille kopiot kaikista asiaan liittyvistä vientiasiakirjoista (esim. vientitilauksesta, laskuista, lähetysasiakirjoista ja pankkitositteista).

(73) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai etuuksia FMS-järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.4 *FMS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(74) FMS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. FMS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi FMS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(75) Lisäksi FMS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja mahdollistaa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton.

(76) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tiukkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset (niiden määrät ja alkuperä mukaan luettuina) käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja näin ollen maksettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada FMS-järjestelmän etuudet, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Etuuden saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada FMS-järjestelmän etuuksia. Viejä voi käyttää FMS-tullihyvityksiä tuodakseen tuotantohyödykkeitä, vaikkakaan tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa säädetään, koska niitä ei käytetä vientituotteiden tuotannossa. Lisäksi komissio huomauttaa, etteivät Intian viranomaiset suorittaneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin ja todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuvaa uutta tutkimusta sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa.

4.5 *Tuen määrän laskeminen*

(77) Koska muusta ei ollut luotettavaa näyttöä, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun perusteella, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson

aikana, siten kuin pyynnön esittäjät olivat sen kirjanneet suoriteperusteisena tulona tileihin vientihetkellä. Tuen määrä (osoittaja) on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelun kohteena olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(78) Edellä esitetyn perusteella yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai tämän järjestelmän mukaista tukea 0,13 prosenttia.

FMS-järjestelmän peruuttaminen ja korvaaminen

(79) FTP 15–20 -asiakirjan tultua voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2015 FMS-järjestelmä sekä neljä muuta järjestelmää sisällytettiin tavaraviennin kannustinjärjestelmään (MEIS), josta on selostus 83–100 kappaleessa. Intian viranomaisten ulkomaankaupan pääosaston julkaisemassa asiakirjassa "Highlights of the Foreign Trade Policy 2015–2020" ([1]) selvennetään, että aiemmin oli viisi erilaista tavaraviennin palkkiojärjestelmää (Focus Product Scheme, Market Linked Focus Product Scheme, Focus Market Scheme, Agri. Infrastructure Incentive Scrip, VKGUY), joiden tarjoamilla erityyppisillä tullihyvityksillä oli käytön mukaan vaihtelevat (alakohtaiset tai pelkästään varsinaisen käyttäjän mukaan määräytyvät) edellytykset. Asiakirjassa todettiin, että kaikki mainitut järjestelmät on nyt sisällytetty yhteen ainoaan järjestelmään, jonka nimi on Merchandise Export from India Scheme (intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä, MEIS).

(80) Tutkimuksessa todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja siirtyi FMS-järjestelmästä MEIS-järjestelmään heti, kun FMS-järjestelmä oli peruutettu.

(81) Ottaen huomioon 79 ja 80 kappaleen komissio katsoo, että FMS-järjestelmästä annettu tuki ei päättynyt vaan se yksinkertaisesti sulautettiin ja nimettiin uudelleen ja että FMS-järjestelmästä annettuja etuuksia annetaan nyt uudesta järjestelmästä. Tällä perusteella FMS-järjestelmää pidetään tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavana järjestelmän peruuttamiseen saakka.

5. **Intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä (Merchandise Export from India Scheme, MEIS)**

5.1 *Oikeusperusta*

(82) MEIS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus sisältyy FTP 15–20 -asiakirjan lukuun 3 sekä HOP I 15–20 -käsikirjan lukuun 3.

(83) MEIS tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2015 eli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson puolessavälissä. On syytä muistaa, että MEIS-järjestelmä on FMS-järjestelmän ja neljän muun järjestelmän (Focus Product Scheme, Market Linked Focus Product Scheme, Agricultural Infrastructure Incentive Scrip ja VKGUY) seuraaja, kuten 79–81 kappaleessa selostetaan.

5.2 *Tukikelpoisuus*

(84) Tämän järjestelmän mukaista tukea voivat hakea kaikki valmistajaviejät ja kauppiasviejät.

5.3 *Käytännön toteutus*

(85) Tukikelpoiset yritykset voivat saada etua MEIS-järjestelmästä, kun ne vievät tiettyjä tuotteita tiettyihin maihin, jotka on luokiteltu ryhmiin A (perinteiset markkinat, kaikki EU:n jäsenvaltiot mukaan luettuina), B (kehittyvät markkinat ja painopistemarkkinat) ja C (muut markkinat). Kuhunkin ryhmään kuuluvat maat mainitaan FTP 15–20 -asiakirjan lisäyksessä 3B olevassa taulukossa 1, ja tuotteet sekä vastaavat hyvitysprosentit luetellaan saman lisäyksen taulukossa 2.

([1]) http://dgft.gov.in/exim/2000/highlight2015.pdf

(86) Etu on muodoltaan tullihyvitys, jonka suuruus on tietty prosenttiosuus viennin FOB-arvosta. Grafiittielektrodijärjestelmien tapauksessa todettiin, että kyseinen osuus oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 2 prosenttia B-ryhmän maihin suuntautuneessa viennissä ja 0 prosenttia A- ja C-ryhmän maihin suuntautuneessa viennissä. Järjestelmään eivät sisälly tietyt vientityypit, esimerkiksi tuotujen tai kauttakuljetettujen tavaroiden vienti, vientiin rinnastettavat toimitukset, palvelujen vienti sekä erityistalousalueilla toimivien yksikköjen ja vientiin suuntautuneiden yksikköjen viennin liikevaihto.

(87) MEIS-tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja voimassa 18 kuukauden ajan niiden myöntämisestä. Niitä voidaan käyttää i) tuotantopanosten tai hyödykkeiden tuonnin tullien maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan lukien, ii) kotimaisten tuotantopanos- tai hyödykehankintojen valmisteverojen maksamiseen, tuotantohyödykkeet mukaan luettuina, sekä iii) palveluhankintojen palveluveron maksamiseen.

(88) MEIS-järjestelmän etuja koskeva hakemus on jätettävä sähköisesti ulkomaankaupan pääosaston verkkosivustolla. Sähköiseen hakemukseen on liitettävä asiaa koskevat asiakirjat (lähetysasiakirjat, pankkitositteet ja asiakirjat, jotka vahvistavat purkamisen). Intian viranomaisten asianomainen alueviranomainen myöntää tullihyvityksen asiakirjojen tarkastuksen jälkeen. Alueviranomainen ei vaikuta tullihyvitysten myöntämiseen, kunhan viejä toimittaa asiaan liittyvät asiakirjat.

(89) Todettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai etuuksia MEIS-järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

5.4 *MEIS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(90) MEIS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. MEIS-tullihyvityksissä on kyse Intian viranomaisten antamasta taloudellisesta tuesta, sillä hyvitystä käytetään aikanaan tuontitullien maksamiseen, mikä vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. MEIS-tullihyvityksestä koituu etua viejälle, koska se lisää tämän maksuvalmiutta.

(91) Lisäksi MEIS-järjestelmä on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, joten perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti se on erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

(92) Järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Se ei ole perusasetuksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) ja liitteen III (korvaavien tuotantopanosten palautuksen määrittely ja sitä koskevat säännöt) tiukkojen edellytysten mukainen. Viejää ei velvoiteta tosiasiallisesti käyttämään tullitta tuotuja tavaroita tuotantoprosessissa, eikä hyvityksen määrää lasketa tosiasiallisesti käytettyjen tuotantopanosten perusteella. Käytössä ei ole mitään järjestelmää tai menettelyä, jonka avulla voitaisiin tarkistaa, mitkä tuotantopanokset käytetään vientituotteen tuotannossa tai onko tuontitulleja palautettu liikaa perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa ja liitteissä II ja III tarkoitetulla tavalla. Viejä voi saada MEIS-järjestelmän edut, vaikkei se toisi maahan lainkaan tuotantopanoksia. Edun saamiseen riittää pelkästään se, että asianomainen viejä vie tavaroita, eikä sen tarvitse osoittaa, että tuotantopanoksia on tuotu maahan. Näin ollen myös viejät, jotka hankkivat kaikki tuotantopanoksensa kotimarkkinoilta eivätkä tuo maahan mitään tuotantopanoksina käytettäviksi kelpaavia tuotteita, voivat saada MEIS-järjestelmän etuuksia. Viejä voi käyttää MEIS-tullihyvityksiä tuodakseen tuotantohyödykkeitä, vaikkakaan tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen tullinpalautusjärjestelmien piiriin, kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa säädetään, koska niitä ei käytetä vientituotteiden tuotannossa. Intian viranomaiset eivät suorittaneet tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin ja todellisuudessa tapahtuneisiin maksusuorituksiin perustuvaa uutta tutkimusta sen määrittämiseksi, onko maksuja palautettu liikaa.

(93) Vienti Euroopan unioniin ei ollut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla suoraan tukikelpoista MEIS-järjestelmässä, sillä EU:n jäsenvaltiot kuuluvat ryhmään A, joka ei kyseisellä ajanjaksolla ollut oikeutettu MEIS-järjestelmän etuuksiin. Intian viranomaiset väittivät näillä perustein, että MEIS-järjestelmää ei pitäisi katsoa tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaksi. Kolmansiin maihin suuntautuneesta grafiittielektrodijärjestelmien viennistä saadut MEIS-järjestelmän tullihyvitykset ovat kuitenkin vapaasti siirrettävissä, ja niitä voidaan käyttää kompensoimaan tuontitulleja, jotka kannetaan tarkastelun kohteena olevaan tuotteeseen sisältyvistä tuotantopanoksista, silloinkin, kun kyseistä tuotetta viedään unioniin. Tästä syystä katsottiin, että MEIS-järjestelmästä myönnettiin etuuksia grafiittielektrodijärjestelmien vientiin yleensä, myös unioniin suuntautuvaan vientiin, ja siksi väite hylättiin.

(94) Intian viranomaiset esittivät päätelmien ilmoittamisen jälkeen uudelleen väitteensä siitä, ettei MEIS-järjestelmää voida pitää tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavana, sillä ainoastaan EU:n ulkopuolisiin kolmansiin maihin tapahtuva vienti oli suoraan oikeutettu järjestelmän etuuksiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Intian viranomaiset eivät kuitenkaan tuoneet esiin uusia perusteluja, joilla kyseenalaistettaisiin 93 kappaleessa todetut seikat ja varsinkin se seikka, että kolmansiin maihin tapahtuvasta grafiittielektrodijärjestelmien viennistä saadut tullihyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä ja että niitä voidaan käyttää kompensoimaan tuontitulleja, jotka kannetaan tarkastelun kohteena olevaan tuotteeseen sisältyvistä tuotantopanoksista, silloin, kun kyseistä tuotetta viedään unioniin. Sen vuoksi väite hylättiin.

5.5 *Tuen määrän laskeminen*

(95) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin sen edun perusteella, joka vastaanottajalle todettiin koituneen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, siten kuin pyynnön esittäjät olivat sen kirjanneet suoriteperusteisena tulona tileihin vientihetkellä.

(96) MEIS-järjestelmä ja sitä edeltänyt FMS-järjestelmä olivat molemmat voimassa kuuden kuukauden ajan (FMS-järjestelmä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon ja MEIS-järjestelmä toisen puoliskon), mutta MEIS-järjestelmästä myönnetyn, tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän todettiin olevan noin kolme kertaa suurempi kuin FMS-järjestelmästä myönnetty tuki.

(97) Päätelmien ilmoittamisen yhteydessä komissio suhteutti tuen määrän (osoittaja) perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelun kohteena olevan tuotteen viennin liikevaihtoon (nimittäjä) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(98) Intian viranomaiset väittivät, että 97 kappaleessa kuvattu komission laskentamenetelmä johtaa siihen, että MEIS-järjestelmän etuudet lasketaan kahteen kertaan: ensiksi niihin maihin suuntautuvan viennin osalta, joiden yhteydessä vienti on suoraan oikeutettu MEIS-järjestelmän etuuksiin, ja toiseksi maailmanlaajuisen viennin osalta (mukaan lukien vienti unioniin). Etuuksia ei kuitenkaan laskettu kahteen kertaan, sillä 97 kappaleessa kuvatussa laskentamenetelmässä koko viennin osalta myönnetty etuus jaetaan vain kyseisen viennin liikevaihdolla (mukaan lukien vienti unioniin). Tämän vuoksi väite hylättiin.

(99) Joka tapauksessa tämän toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun yhteydessä ei tarvitse määrittää MEIS-järjestelmän tarkkaa tukiprosenttia, sillä tuen jatkumisesta on riittävästi näyttöä ottaen huomioon muista tutkituista järjestelmistä tehdyt päätelmät. Näin ollen on tarpeen vain vahvistaa, että FMS-järjestelmän etuuksien myöntäminen jatkui MEIS-järjestelmän puitteissa, sillä MEIS-järjestelmä on FMS-järjestelmän seuraaja, kuten 79–81 kappaleessa todetaan. Tätä varten komissio laski tukiprosentin uudelleen mahdollisimman varovaisesti käyttämällä suurinta käytettävissä olevaa nimittäjää eli grafiittielektrodijärjestelmien kokonaisliikevaihtoa. Laskennan perusteella saatiin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tukiprosentiksi 0,31 prosenttia kyseisen järjestelmän osalta. Tämä luku muodostaa tukiprosentin alarajan tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(100) On huomattava, että tämän järjestelmän tukitason odotetaan nousevan merkittävästi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen, sillä 29 päivänä lokakuuta 2015 annetulla julkisella ilmoituksella nro 44/2015–2020 Intian viranomaiset ulottivat 2 prosentin etuuden koskemaan myös ryhmiä A ja C, jolloin MEIS-järjestelmän markkinapeiton piiriin tulivat kaikki maat ja erityisesti EU:n jäsenvaltiot. Tämän kehityksen myötä tukitaso nousee verrattuna tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla havaittuun tasoon. MEIS-järjestelmän etuuksia voidaan periaatteessa hakea mistä tahansa viennistä, joten on odotettavissa, että järjestelmän tuen määrä nousee merkittävästi ja saavuttaa 2 prosentin tason.

6. **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

6.1 *Oikeusperusta*

(101) EPCGS-järjestelmän yksityiskohtainen kuvaus on FTP 09–14 -asiakirjan ja FTP 15–20 -asiakirjan luvussa 5 sekä HOP I 09–14 -käsikirjan ja HOP I 15–20 -käsikirjan luvussa 5.

6.2 *Tukikelpoisuus*

(102) Valmistajaviejät ja kauppiasviejät, jotka ovat ”sidoksissa” valmistajiin ja palveluntarjoajiin, voivat hakea tämän järjestelmän mukaista tukea.

6.3 *Käytännön toteutus*

(103) Tiettyihin vientivelvoitteisiin sitoutunut yritys voi tuoda tuotantohyödykkeitä alennetulla tullilla. Vientivelvoite on velvoite viedä tavaroita sellaisen vähimmäisarvon verran, joka on valitun alajärjestelmän mukaan 6–8 kertaa säästetyn tullin määrää. Intian viranomaiset antavat tätä varten pyynnöstä maksullisen EPCGS-lisenssin. Järjestelmässä on sovellettu kaikkiin sen mukaisesti tuotuihin tuotantohyödykkeisiin alennettua 3 prosentin tuontitullia. Vientivelvoitteen täyttämiseksi maahantuotuja tuotantohyödykkeitä on käytettävä tietyn vientituotteiden määrän tuottamiseen tiettynä aikana. Tuotantohyödykkeitä voi tuoda myös nollatullilla EPCGS-järjestelmän nojalla, mutta tällöin ajanjakso vientivelvoitteen täyttämistä varten on lyhyempi.

(104) EPCGS-lisenssin haltija voi hankkia tuotantohyödykkeet myös kotimarkkinoilta. Tällöin tuotantohyödykkeiden kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi tuoda tullitta maahan kyseisten tuotantohyödykkeiden valmistuksessa tarvittavia osia. Vaihtoehtoisesti kotimarkkinoilla toimiva valmistaja voi saada vientiin rinnastettavassa toiminnassa saatavat edut toimittaessaan tuotantohyödykkeitä EPCGS-lisenssin haltijalle.

(105) Todettiin alkuperäisen tutkimuksen tavoin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai edelleen etua EPCGS-järjestelmästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

6.4 *EPCGS-järjestelmää koskevat päätelmät*

(106) EPCGS-järjestelmästä annetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukia. Tullinalennus on Intian viranomaisten taloudellista tukea, koska kyseinen etu vähentää Intian valtion tuloja tulleista, jotka muutoin kannettaisiin. Lisäksi tullinalennuksesta koituu etua viejälle, koska tullien kantamatta jättäminen tuonnin yhteydessä lisää yrityksen maksuvalmiutta.

(107) EPCGS-järjestelmä on myös oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, koska lisenssejä ei voi saada ilman sitoumusta viedä tuotteita. Tämän vuoksi sen katsotaan olevan perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti erityistä ja tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavaa tukea.

(108) EPCGS-järjestelmää ei voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuna sallittuna tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelmänä. Kuten perusasetuksen liitteessä I olevassa i kohdassa säädetään, tuotantohyödykkeet eivät kuulu tällaisten sallittujen järjestelmien piiriin, koska niitä ei käytetä vientituotteiden tuotannossa.

6.5 *Tuen määrän laskeminen*

(109) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuotantohyödykkeiden tuonnissa kantamattomien tullien perusteella jakamalla se ajanjaksolle, joka vastaa näiden tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa kyseisellä teollisuudenalalla. Näin laskettua tarkastelua koskevalle tutkimusajanjaksolle kohdennettua määrää on oikaistu lisäämällä siihen kyseisen ajanjakson korko, jotta se ilmentäisi rahan arvoa koko ajalta. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla Intiassa voimassa ollutta kaupallista korkoa pidettiin soveltuvana korkona tähän tarkoitukseen.

(110) Tuen määrä on suhteutettu perusasetuksen 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson asiaa koskevan viennin liikevaihtoon (asiaa koskeva nimittäjä), koska tuki on riippuvainen vientituloksesta eikä sitä ole myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin.

(111) Edellä esitetyn perusteella yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai tämän järjestelmän mukaista tukea 0,27 prosenttia.

(112) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että tämän järjestelmän tukitason laskemiseksi tuen määrä olisi pitänyt suhteuttaa sekä vienti- että kotimarkkinamyynnin sisältävään yrityksen kokonaisliikevaihtoon eikä ainoastaan viennin liikevaihtoon. Se perusteli väitettään sillä seikalla, että EPCGS-järjestelmän tukikohteina olevia koneita voidaan käyttää myös kotimarkkinoilla myytävien tuotteiden valmistukseen, ja viittasi tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskevissa tutkimuksissa annettujen ohjeiden ([1]), jäljempänä 'ohjeet', F jakson b kohdan 2 alakohtaan, jossa on ohje muiden kuin vientitukien tukiprosenttien laskentaa varten. Mahdollisuus valmistaa kotimarkkinoilla myytäviä grafiittielektrodijärjestelmiä EPCGS-järjestelmän mukaisesti maahantuoduilla koneilla ei kuitenkaan kyseenalaista EPCGS-järjestelmän luokittelemista vientitueksi, sillä järjestelmän tuki on oikeudellisesti vientituloksesta riippuvainen, kuten 103 ja 107 kappaleessa selostetaan. Muita kuin vientitukia käsittelevä ohjeiden F jakson b kohdan 2 alakohta ei näin ollen koskenut EPCGS-laskentaa, ja väite hylättiin. On myös muistettava, että tässä menettelyssä käytettiin EPCGS-järjestelmän osalta samaa laskentamenetelmää kuin muissa menettelyissä, joissa oli kyse Intiasta peräisin olevista grafiittielektrodijärjestelmistä, eli alkuperäisessä tutkimuksessa (ks. komission asetuksen (EY) N:o 1008/2004 ([2]) johdanto-osan 57 kappale), osittaisessa välivaiheen tarkastelussa (ks. asetuksen (EY) N:o 1354/2008 johdanto-osan 54 kappale) ja ensimmäisessä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa (ks. täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1185/2010 johdanto-osan 47 kappale).

7. **Vientiluottojärjestelmä (Export Credit Scheme, ECS)**

(113) Pyynnön esittäjät väittivät, että Intian keskuspankki (RBI) asetti vientiluottojärjestelmässä enimmäistasot pankkien myöntämien vientiluottojen koroille. Esitettyjen väitteiden mukaan enimmäistasoksi asetettiin pankin virallinen diskonttokorko vähennettynä 2,5 prosentilla.

(114) Tarkastelussa kuitenkin todettiin, että pankeille asetetut rupiamääräisten vientiluottojen korkojen enimmäistasot oli peruutettu 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen RBI:n yleiskirjeellä DBOD No DIR(Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11 ja että pankeille asetetut ulkomaanvaluuttamääräisten vientiluottojen korkojen enimmäistasot oli peruutettu 5 päivästä toukokuuta 2012 alkaen yleiskirjeellä DBOD No DIR(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012 lukuun ottamatta tiettyjen harvalukuisten teollisuudenalojen muodostamia poikkeuksia. Grafiittielektrodijärjestelmät eivät sisältyneet näihin poikkeuksiin, joten voimassa olleen oikeusperustan perusteella vientiluottojärjestelmä ei ollut grafiittielektrodijärjestelmien tuottajien käytettävissä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(115) Tutkimuksessa vahvistettiin, että yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan lainoilleen neuvottelemat todelliset korot olivat yhtä suuret kuin lainat myöntäneiden pankkien peruskorot tai poikkesivat niistä vain vähän. Mikään ei viitannut siihen, että RBI olisi päättänyt pankkien peruskorosta, ja siksi pääteltiin, että pankit ovat vapaasti määrittäneet vientiluottojen korot.

(116) On huomattava, että pian tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen RBI julkisti uuden "Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit" -korontasausjärjestelmän 4 päivänä joulukuuta 2015 päivätyssä yleiskirjeessä DBR.Dir.BC.No.62/04.02.001/2015-16. Järjestelmää on mahdollista käyttää monien erilaisten tuotteiden, myös grafiittielektrodijärjestelmien, viennissä vientiä harjoittavan tuottajan koosta riippumatta sekä kaikessa pienten ja keskisuurten yritysten viennissä. Näin ollen ei voida sulkea pois sitä, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja on alkanut käyttää tai aikoo tulevaisuudessa käyttää tätä järjestelmää. Mahdolliset saadut edut sijoittuisivat kuitenkin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan.

(117) Edellä esitetyn vuoksi komissio ei katso tarpeelliseksi tehdä tätä järjestelmää koskevia päätelmiä tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa.

8. **Sähköverosta vapauttamista koskeva järjestelmä (Electricity Duty Exemption Scheme, EDES)**

(118) Vuoden 2004 teollisuuden edistämispolitiikan mukaisesti Madhya Pradeshin osavaltio tarjoaa sähköverovapautusta teollisuuslaitoksille, jotka investoivat kytkösmarkkinoita palvelevaan sähköntuotantoon.

([1]) EYVL C 394, 17.12.1998, s. 6.
([2]) Komission asetus (EY) N:o 1008/2004, annettu 19 päivänä toukokuuta 2004, väliaikaisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa (EUVL L 183, 20.5.2004, s. 35).

8.1 *Oikeusperusta*

(119) Madhya Pradeshin osavaltion viranomaisten soveltama sähköverovapautus on selvitetty vuoden 1949 sähköverolain 3-B pykälässä.

8.2 *Tukikelpoisuus*

(120) Kaikki valmistajat, jotka investoivat tietyn pääomasumman voimalaitoksen perustamiseen Madhya Pradeshin osavaltiossa, voivat saada tukea järjestelmästä.

8.3 *Käytännön toteutus*

(121) Madhya Pradeshin viranomaisten 29 päivänä syyskuuta 2004 antaman tiedonannon nro 5691-XIII-2004 mukaan yhtiöt tai henkilöt, jotka investoivat uusiin, teholtaan yli 10 kilowatin kytkösvoimaloihin, voivat saada Madhya Pradeshin sähkötarkastuskeskukselta todistuksen sähköverovapautuksesta. Vapautus myönnetään ainoastaan omaan kulutukseen tuotetusta sähköstä ja vain, jos uusi kytkösvoimala ei ole entisen korvike. Vapautus myönnetään viisivuotiskaudeksi.

(122) Madhya Pradeshin viranomaiset myönsivät 5 päivänä huhtikuuta 2005 annetulla tiedonannolla nro 3023/F-4/3/13/03 yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan rakentamalle ensimmäiselle voimalalle, jäljempänä '30 MW:n voimala', vapautuksen kymmenvuotiskaudeksi 6 päivästä huhtikuuta 2005. On syytä huomata, että tämä tiedonanto koski ainoastaan yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa ja näin ollen se oli poikkeus yleisestä viiden vuoden vapautuskaudesta, joka on määritetty tiedonannossa nro 5691-XIII-2004. Tämä viittaa siihen, että kyseistä kannustinta ei ole järjestelmällisesti myönnetty laissa tai asetuksessa selkeästi asetettujen perusteiden nojalla.

(123) Madhya Pradeshin viranomaiset ottivat 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetulla tiedonannolla nro 4328-XIII-2006 käyttöön erilliset viiden, seitsemän ja kymmenen vuoden vapautuskaudet, joiden soveltaminen määräytyy tuetun voimalan investointiarvon mukaan.

(124) Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toiselle voimalalle, jäljempänä '33 MW:n voimala' myönnettiin Madhya Pradeshin viranomaisten 4 päivänä helmikuuta 2015 päivätyn kirjeen mukaisesti vapautus seitsemäksi vuodeksi 10 päivästä kesäkuuta 2009 9 päivään kesäkuuta 2016.

8.4 *EDES-järjestelmää koskevat päätelmät*

(125) Tuen määrä laskettiin perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ostetusta sähköstä maksamattomien myyntiverojen (osoittaja) ja yrityksen myynnin kokonaisliikevaihdon (nimittäjä) perusteella, koska EDES-järjestelmä ei ole vientituloksesta riippuvainen eikä sähkön käyttöä rajoitettu ainoastaan tarkastelun kohteena olevan tuotteen tuotantoon.

(126) Edellä esitetyn perusteella yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai tämän järjestelmän mukaista tukea noin 2 prosenttia.

(127) Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan käyttämä 30 MW:n voimala lakkasi kuitenkin täyttämästä EDES-järjestelmän edellytykset huhtikuussa 2015 (eli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana), kun annettiin 122 kappaleessa tarkoitettu tiedonanto nro 3023/F-4/3/13/03. Tutkimuksessa vahvistettiin, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei kuulunut kyseisen voimalan osalta verovapautuksen piiriin mainitun ajankohdan jälkeen.

(128) Kuten 124 kappaleesta ilmenee, 33 MW:n voimalaa koskeva tukikelpoisuus lakkasi kesäkuussa 2016. Tarkastuskäynti tehtiin samoin kesäkuussa 2016, joten oli mahdotonta todentaa paikan päällä, että etuuksia ei tosiasiassa enää myönnetty kyseisen ajankohdan jälkeen. Sitä vastoin 30 MW:n voimalaa koskevien etuuksien lakkaaminen pystyttiin todentamaan, joten käytännössä ei ole mitään syytä kyseenalaistaa, etteivätkö 33 MW:n voimalaan liittyvät etuudet lakanneet oikea-aikaisesti.

(129) Tämän järjestelmän mukaisten etuuksien lakkaamisen osalta komissio totesi, että vientiä harjoittavalle tuottajalle ei enää koitunut etua tästä järjestelmästä. Joka tapauksessa komissio ei katso tarpeelliseksi tehdä tätä järjestelmää koskevia päätelmiä tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, sillä tuen jatkumisesta on riittävästi näyttöä niiden järjestelmien perusteella, joista komissio on tehnyt päätelmiä.

9. **Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä**

(130) Perusasetuksen säännösten mukaisten, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tasoitustullien käyttöönoton mahdollistavien tukien määrät arvon perusteella ilmaistuina ovat seuraavat:

Taulukko 1

Järjestelmä	DDS	AAS	FMS	MEIS	EPCGS	Yhteensä
HEG Limited (%)	2,02	0,30	0,13	0,31	0,27	3,03

(131) Tuen kokonaismäärä ylittää perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisen vähimmäistason.

(132) Intian viranomaiset ilmoittivat, että yhteistyöstä kieltäytynyt vientiä harjoittava tuottaja Graphite India Limited, jäljempänä 'GIL', ei saanut etua yhdestäkään mainituista viidestä tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavasta järjestelmästä, joiden havaittiin myöntäneen etuuksia HEG:lle, ja esittivät perusteluina seuraavat väitteet:

a) DDS-järjestelmästä ei myönnetty tullihyvityksiä unioniin suuntautuvalle viennille tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana;

b) FMS-järjestelmä lakkautettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, eikä järjestelmästä vastaisuudessa myönnetä etuuksia vientiä harjoittaville tuottajille;

c) MEIS-järjestelmä ei ollut grafiittielektrodijärjestelmien tapauksessa käytettävissä unioniin suuntautuvaa vientiä varten tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla;

d) GIL:lle ei myönnetty tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla lisenssejä AAS- tai EPCGS-järjestelmästä.

(133) Nämä väitteet on kuitenkin hylättävä seuraavista syistä:

a) Vaikka GIL ei saanut DDS-järjestelmästä tullihyvityksiä unioniin suuntautuvaa vientiään varten, sen perusteella ei voida kuitenkaan päätellä, ettei järjestelmästä koitunut etua GIL:lle. DDS-järjestelmän mukaisen tuen laskentaperusteena on nimittäin yrityksen koko vienti, joka sisältää myös viennin kolmansiin maihin.

b) Tutkimuksessa vahvistettiin, että FMS-järjestelmä lakkautettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, minkä lisäksi siinä todettiin, kuten 79–81 kappaleessa selostetaan, että FMS-järjestelmästä ennen sen lakkauttamista koitunut etu jatkui uuden MEIS-järjestelmän myötä, joka tuli voimaan heti kun FMS lakkautettiin.

c) Kuten 93 kappaleessa selvitetään, se seikka, ettei vienti unioniin ole suoraan oikeutettu MEIS-järjestelmän tullihyvityksiin, ei sinällään anna mahdollisuutta päätellä, ettei vientiä harjoittavalle tuottajalle koidu ylipäätään sen vienti- tai tuotantotoiminnan osalta etua MEIS-järjestelmästä. Kolmansiin maihin suuntautuneesta grafiittielektrodijärjestelmien viennistä saadut MEIS-järjestelmän tullihyvitykset ovat nimittäin vapaasti siirrettävissä, ja niitä voidaan käyttää kompensoimaan tuontitulleja, jotka kannetaan tarkastelun kohteena olevaan tuotteeseen sisältyvistä tuotantopanoksista silloinkin, kun kyseistä tuotetta viedään unioniin. Tästä syystä katsotaan, että kyseisistä tullihyvityksistä koituu yleisesti etua grafiittielektrodijärjestelmien viennille sekä GIL:n tuotannolle, unioniin suuntautuva vienti mukaan luettuna.

d) Vaikka GIL:lle ei tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myönnetty uusia lisenssejä AAS- tai EPCGS-järjestelmästä, sen perusteella ei voida kuitenkaan päätellä, ettei järjestelmistä koitunut etua GIL:lle. GIL olisi voinut hyödyntää kyseisiä järjestelmiä käyttämällä lisenssejä, jotka on myönnetty ennen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa. Tältä osin on syytä huomata, että vaikka yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla myönnetty uusia lisenssejä AAS- tai EPCGS-järjestelmästä, sen todettiin kuitenkin saavan etua molemmista järjestelmistä käyttämällä ennen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa myönnettyjä lisenssejä.

(134) Tarkastelupyynnön mukaan GIL:lle koitui etua samoista tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavista järjestelmistä kuin yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle. Saatavilla ei ole tietoa, joka osoittaisi, että näin ei ole. Itse asiassa tässä tutkimuksessa on käynyt ilmi, että kaksi järjestelmää (DDS ja EPCGS), joista GIL sai etua ja jotka johtivat tasoitustoimenpiteiden käyttöönottoon alkuperäisessä tutkimuksessa, ovat edelleen käytössä ja tarjoavat etua yhteistyössä toimineelle viejälle. Nämä käytettävissä olevat tosiseikat huomioon ottaen ja perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti päätteltiin, että tuki jatkui maatasolla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

10. **Päätelmät tuen jatkumisen todennäköisyydestä**

(135) Kävi ilmi, että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja sai tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana edelleen Intian viranomaisilta tasoitustoimenpiteiden alaista tukea. Edellä 134 kappaleessa todetaan, että tuki jatkui myös maatasolla.

(136) Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavista tukijärjestelmistä annettiin toistuvia etuuksia, eikä ole (lukuun ottamatta FMS-järjestelmää, joka korvattiin viipymättä MEIS-järjestelmällä) viitteitä siitä, että järjestelmät poistettaisiin käytöstä vaiheittain lähitulevaisuudessa tai että yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja ei enää saisi etuuksia näistä järjestelmistä. Kehitys oli päinvastainen: kyseiset järjestelmät uusittiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla osana vuosien 2015–2020 ulkomaankauppapolitiikkaa, joka on voimassa maaliskuuhun 2020. Lisäksi on syytä muistaa, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen i) MEIS-järjestelmän tukiprosentti nousi, kuten 96 ja 100 kappaleessa todetaan, ja ii) vientiluottojärjestelmän tuki alkoi uudelleen, kuten 116 kappaleessa todetaan. Kukin viejä on lisäksi tukikelpoinen useassa eri tukijärjestelmässä.

(137) Tarkasteltiin myös, vietäisiinkö unioniin merkittäviä määriä, jos toimenpiteet kumottaisiin. Tätä varten tarkasteltiin etenkin seuraavia seikkoja: tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Intiassa, vienti Intiasta muihin kolmansiin maihin ja unionin markkinoiden houkuttelevuus.

(138) Kuten 30 kappaleessa mainitaan, ainoastaan yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja toimi yhteistyössä, ja sen osuus oli vain puolet Intian kokonaistuotantokapasiteetista. Tämän vuoksi jäljempänä esitettävät päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Tältä osin komissio hyödynsi yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamia tietoja, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelupyyntöä, Yhdistyneiden kansakuntien tietokantaa, Intian viranomaisten toimittamia kaupallisista tiedoista ja tilastoista vastaavan yksikön, jäljempänä 'DGCIS', tilastoja sekä julkisesti saatavilla olevia tietoja.

10.1 *Tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti*

(139) Julkisten talous- ja rahoitustietojen sekä yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta tuottajalta HEG:ltä saatujen varmennettujen tietojen perusteella ([1]) ([2]), molemmat intialaiset tuottajat kasvattivat tuotantokapasiteettiaan 27 prosenttia 4 kappaleessa mainitun edellisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopussa Intian kokonaistuotantokapasiteetti oli 160 000 tonnia vuodessa, ja se jakautui tasaisesti näiden kahden tuottajan välillä ([3]). Lisäksi tutkimuksessa ilmeni, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat todennäköisesti lisäävät kapasiteettiaan kysynnän kasvaessa ([4]).

(140) Näiden kahden intialaisen tuottajan tuotantomäärä oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 110 000–120 000 tonnia. Edellä esitetyn perusteella Intian käyttämättömän kapasiteetin arvioitiin olevan yhteensä 40 000–50 000 tonnia, joka oli 29–36 prosenttia unionin kulutuksesta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(141) Kapasiteetin kasvu tapahtui samaan aikaan kuin grafiittielektrodijärjestelmien kulutuksen lasku Intiassa ja koko maailmassa. Grafiittielektrodijärjestelmiä käytetään pääasiassa sähköteräksen tuotannossa, tarkemmin sanottuna terästehtaissa teräsromun sulattamiseen. Sen vuoksi grafiittielektrodijärjestelmien kulutuksen kehitys korreloi sähköteräksen tuotannon kehityksen kanssa ja noudattelee samanlaisia suuntauksia. Tutkimuksessa vahvistettiin, että sähköteräksen tuotanto Intiassa ja koko maailmassa laski vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä ([5]), ja samaan aikaan grafiittielektrodijärjestelmien tuotantokapasiteetti Intiassa lisääntyi.

(142) Marraskuun 2014 lopulla Intian viranomaiset ottivat käyttöön polkumyyntitoimenpiteitä, jotka kohdistuivat grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin Kiinasta. ([6]) On odotettavissa, että intialaiset tuottajat kasvattavat markkina-osuuttaan kotimarkkinoilla.

([1]) http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fhegltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3Fd%3D..%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usg=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmolLDgwSGgcDw

([2]) http://content.icicidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

([3]) http://hegltd.com/ ja http://www.graphiteindia.com/

([4]) http://hegltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf

([5]) https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html

([6]) http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

10.2 *Vienti kolmansiin maihin*

(143) Julkisten tilinpäätösten perusteella molempien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien todettiin olevan suuntautuneita vientiin ([1]) ([2]), sillä noin 60 prosenttia niiden kokonaistuotannosta meni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vientiin.

(144) Voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta unioni oli edelleen tärkeä vientikohde yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle HEG:lle. HEG:n viennin osuus oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 10–17 prosenttia sen kokonaismyynnistä arvon mukaan laskettuna ja 10–20 prosenttia määrän mukaan laskettuna. Yhteistyöstä kieltäytyneen intialaisen yrityksen GIL:n unioniin viemät määrät olivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla hyvin pieniä. Tätä on kuitenkin tarkasteltava ottaen huomioon GIL:ään sovellettavat polkumyynti- ja tasoitustullit (yhteensä 15,7 prosenttia) verrattuna HEG:hen sovellettaviin (yhteensä 7 prosenttia).

(145) Koska käytettävissä ei ollut muuta luotettavampaa tietolähdettä sen määrittämiseksi, mikä oli Intiasta muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuneen viennin määrä, käytettiin Yhdistyneiden kansakuntien tietokantaa. Kyseisen tietokannan mukaan vienti muihin kolmansiin maihin kasvoi vuosien 2012 ja 2013 välillä 43 prosenttia ja laski sitten vuosina 2014 ja 2015 38 prosenttia vuoteen 2013 verrattuna. Viennin määrä väheni kokonaisuudessaan vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä (10 prosenttia). Vuonna 2015 Intian tärkeimpiä vientikohteita olivat Yhdysvallat, Saudi-Arabia, Iran, Turkki sekä Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Korean tasavalta ja Egypti. Vuosien 2012 ja 2015 välillä Intian vienti joihinkin näistä maista (esim. Saudi-Arabia, Yhdistyneet arabiemiirikunnat ja Yhdysvallat) lisääntyi, kun taas osaan näistä maista (Iran, Turkki, Korean tasavalta ja Egypti) suuntautuva vienti väheni niin, että vähennystä oli kaiken kaikkiaan 9 prosenttia.

(146) Venäjä oli vientimäärinä mitattuna intialaisten tuottajien kolmanneksi tärkein vientimarkkina vuonna 2012, mutta sen jälkeen kun Venäjä otti joulukuussa 2012 käyttöön Intiasta peräisin olevia grafiittielektrodijärjestelmiä koskevan arvotullin, joka vaihtelee 16,04 prosentin ja 32,83 prosentin välillä ([3]), vienti Intiasta Venäjälle väheni 4 415 tonnista 638 tonniin vuonna 2015 eli vähennystä oli 86 prosenttia.

(147) Yhdistyneiden kansakuntien tietokannasta saadut tiedot vientimääristä voitiin varmistaa DGCIS:n tilastoista, joista näkyvät suuntaukset vastasivat Yhdistyneiden kansakuntien tietokannasta havaittuja suuntauksia.

(148) Lisäksi yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan HEG:n muihin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin määrät noudattelivat samankaltaisia suuntauksia: viennin määrä muihin kolmansiin maihin kasvoi vuosina 2012–2013 ja laski vuoden 2014 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä ja oli suuntaukseltaan yleisesti laskeva tarkastelujakson aikana. On huomattava, että tästä vientimäärien laskusta huolimatta kokonaismäärä pysyi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla merkittävänä; määrä oli 20 000–30 000 tonnia.

(149) Vientihintojen tason osalta tutkimuksessa kävi Yhdistyneiden kansakuntien tietokannan perusteella ilmi, että tiettyjen maiden, kuten Yhdysvaltojen ja Korean tasavallan, tapauksessa Intian vientihinnat, jotka olivat vuosien 2012 ja 2014 välisenä aikana yleensä keskimäärin alhaisemmat kuin hinnat EU:ssa, ovat nousseet vuonna 2015 suunnilleen samalle tasolle kuin hinnat EU:ssa. Toisaalta muiden maiden, kuten Saudi-Arabian, tapauksessa Intian vientihinnat, jotka olivat vuosien 2012 ja 2014 välisenä aikana alhaisemmat kuin hinnat EU:ssa, nousivat EU:n hintoja korkeammiksi vuonna 2015. Lisäksi Intian vienti tiettyihin muihin maihin, kuten Turkkiin, pysyi koko tarkastelujakson ajan hintatasoltaan alhaisempana EU:n hintoihin verrattuna. On kuitenkin syytä huomata, että kyseisen tietokannan perusteella ei voida suorittaa täysin luotettavaa hintavertailua, koska sen hinnoissa ei tehdä eroa eri tuotelajien välillä.

(150) Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuneen viennin hintatietojen tarkastelussa ilmeni, että vuosina 2012 ja 2014 keskimääräiset hinnat unionin markkinoilla olivat korkeammat kuin HEG:n keskimääräiset hinnat muiden kolmansien maiden markkinoilla (mukautettuina kalenterivuosiperusteisesti, sillä tiedot toimitettiin tilikausittain), kun taas tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla keskimääräiset hinnat unionin markkinoilla olivat alhaisemmat kuin HEG:n keskimääräiset hinnat muiden kolmansien maiden markkinoilla.

(151) Saatavilla ei ollut muita tietoja, joiden perusteella olisi voitu vahvistaa intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin tarkka hintataso.

([1]) http://hegltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investors_Presentation.pdf
([2]) http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (ks. GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, sivu 14).
([3]) http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlg=0&ID=3805&print=1

10.3 *Unionin markkinoiden houkuttelevuus*

(152) Unionin markkinoiden houkuttelevuudesta oli osoituksena se, että voimassa olevista polkumyynti- ja tasoitustulleista huolimatta Intiasta saapui edelleen grafiittielektrodijärjestelmiä unionin markkinoille. Tarkastelujakson aikana Intia oli edelleen toiseksi suurin unioniin vientiä harjoittava maa Kiinan kansantasavallan, jäljempänä 'Kiina', jälkeen. Vaikka vienti väheni vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä, Intiasta unioniin suuntautuvan viennin määrät ja markkinaosuudet pysyivät merkittävinä, kuten jäljempänä 179 kappaleessa esitetään.

(153) Unioniin suuntautuvan vientimyynnin mahdollista kehitystä on siinä tapauksessa, että toimenpiteiden annetaan raueta, tarkasteltava ottaen huomioon grafiittielektrodijärjestelmien kulutuksen yleinen väheneminen Intiassa ja koko maailmassa sekä käyttämätön kapasiteetti Intiassa. Kaikella todennäköisyydellä tämä lisää intialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin kohdistuvaa painetta etsiä uusia vientimarkkinoita, etenkin kun otetaan huomioon niiden vientiin suuntautunut liiketoimintamalli. Jos unionin toimenpiteet kumottaisiin ja pääsy unionin markkinoille olisi mahdollista ilman joko polkumyynti- tai tasoitustulleja, on siis varsin todennäköistä, että suuri osa tällä hetkellä käyttämättömästä kapasiteetista käytetään unionin markkinoille suuntautuvaan vientiin. Tämä on todennäköistä erityisesti siitä syystä, että tutkimuksen mukaan Intian vienti joillekin vientimarkkinoille (esim. Saudi-Arabia, Yhdistyneet arabiemiirikunnat ja Yhdysvallat) lisääntyi vuonna 2015, kun taas Intiasta muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuva vienti oli kaiken kaikkiaan suuntaukseltaan laskeva. Tämä osoittaa, että tietyillä kolmansilla mailla on nähtävästi rajalliset mahdollisuudet ottaa vastaan lisävientimääriä.

(154) Lisäksi Venäjä on ottanut käyttöön polkumyyntitullit grafiittielektrodijärjestelmien tuonnissa Intiasta, kuten 146 kappaleessa mainitaan. Intialaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on näin ollen rajallinen pääsy kyseisille markkinoille, eivätkä ne voi lisätä tai suunnata vientimääriään uudelleen Venäjälle; tästä on osoituksena kyseiseen maahan suuntautuvan viennin väheneminen vuodesta 2012.

(155) Tämän perusteella on todennäköistä, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat jatkavat merkittävien määrien vientiä unioniin ja jopa lisäävät vientimääriään nykyisestä ottaen huomioon niiden merkittävä käyttämätön kapasiteetti. Tämä on todennäköistä yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla, sillä yritykselle muodostuu kannustin lisätä entisestään jo nyt merkittävää osuuttaan unionin markkinoilla; vieläkin todennäköisempää tämä on yhteistyöstä kieltäytyneen vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla, sillä tämän yrityksen tullien taso on korkeampi yhteistyössä toimineeseen vientiä harjoittavaan tuottajaan verrattuna ja se lopetti lähes kokonaan viennin unionin markkinoille.

10.4 *Päätelmä tuen jatkumisen todennäköisyydestä*

(156) Edellä olevasta tarkastelusta käy ilmi, että i) Intiasta unionin markkinoille tuleva tuettu tuonti jatkui huomattavina määrinä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla; ii) tukijärjestelmiä on edelleen käytettävissä lähitulevaisuudessa; ii) molemmat intialaiset tuottajat ovat suuntautuneet vientiin, ja niillä on käyttämätöntä kapasiteettia, jota voitaisiin käyttää unioniin suuntautuvan viennin kasvattamiseen; iv) kulutus on koko maailmassa laskusuunnassa, mikä vähentää vientimahdollisuuksia tiettyjen muiden kolmansien maiden markkinoille; v) Venäjällä voimassa olevat polkumyyntitoimenpiteet, jotka kohdistuvat intialaisiin grafiittielektrodijärjestelmiin, rajoittavat intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientimahdollisuuksia entisestään. Näin ollen on todennäköistä, että grafiittielektrodijärjestelmiä tuotaisiin edelleen unionin markkinoille merkittäviä määriä ja tuettuun hintaan, jos toimenpiteet kumottaisiin.

(157) Edellä esitetyn perusteella ja perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti pääteltiin, että tuetun tuonnin jatkuminen on todennäköistä, jos voimassa olevien toimenpiteiden annetaan raueta.

(158) Ainoa yhteistyössä toiminut intialainen vientiä harjoittava tuottaja, HEG, väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio on jättänyt tuen jatkumista koskevassa arvioinnissaan huomiotta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan liittyviä tosiasioita. Tältä osin yhteistyössä toiminut intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että perusasetuksen 28 artiklaa sovellettaessa komissio on jättänyt huomiotta sen tosiasian, että toinen intialainen grafiittielektrodijärjestelmien tuottaja, GIL, on investoinut unionissa sijaitsevaan tuotantolaitokseen, joka on nimeltään Graphite Cova GmbH, jäljempänä 'GIL Cova'. Lisäksi HEG väitti, että GIL:llä on pitkäaikainen strateginen sopimus, joka koskee poltettujen vihreiden elektrodien (eli puolivalmiin tuotteen) myyntiä sen grafitointilaitokseen GIL Covaan. HEG väitti myös, että komission päätelmä Intiasta unioniin suuntautuvan viennin lisääntymisestä on GIL:n strategisen investoinnin vuoksi virheellinen ja että päätelmä siitä, että molemmilla intialaisilla tuottajilla on käyttämätöntä kapasiteettia vientiä varten, perustuu pelkkiin oletuksiin. Lisäksi HEG väitti, että toimenpiteiden päättyminen ei lisää unioniin suuntautuvan tuonnin määrää, ja perusteli väitettään Intiasta unioniin tulevan viennin (HEG:n vienti unioniin mukaan luettuna) laskevalla suuntauksella tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen.

(159) HEG väitti myös, että tuotantokapasiteetin lisäämistä koskevat HEG:n suunnitelmat olivat vain HEG:n hallituksen puheenjohtajan kaavailuja, jotka pohjautuivat vuoden 2010 suotuisiin talousnäkymiin. Maaliskuun 31 päivänä 2016 päättyneeltä tilivuodelta annetun HEG:n vuosikertomuksen mukaan yrityksen hallituksessa ei ole enää käsiteltävänä kapasiteetin lisäämiseen tähtääviä uusia ehdotuksia.

(160) Edellä 149 ja 150 kappaleessa mainitun hintavertailun osalta, jonka komissio suoritti tarkastellessaan vientiä kolmansien maiden markkinoille, HEG toimitti keskimääräisiä CIF/CFR-hintojaan käsittelevän analyysin, joka kattoi neljä muuta kolmatta maata ja jossa vertailukohteena olivat sen unioniin suuntautuvan viennin keskimääräiset CIF-hinnat, ja totesi, että sen keskimääräiset hinnat kyseisten neljän kolmannen maan osalta olivat yleensä korkeammat kuin sen unioniin suuntautuvan viennin hinnat. Sen vuoksi HEG väitti, että unionin markkinat alhaisempine hintoineen eivät ole yhtä houkuttelevat.

(161) Mitä tulee HEG:n väitteeseen GIL:n investoinnista GIL Covaan, GIL:n vienti unionin markkinoille oli tarkastelujaksolla määrältään erittäin vähäistä. Tämän ei kuitenkaan katsota johtuvan yksinomaan GIL:n investoinnista GIL Covaan vaan lähinnä korkeista polkumyynti- ja tasoitustulleista, joita sovelletaan GIL:n viennissä Intiasta unioniin (yhteensä 15,7 prosenttia). Näin ollen jos polkumyynti- ja/tai tasoitustullit kumotaan, on todennäköistä, että GIL aloittaa uudelleen vientinsä unioniin huolimatta GIL Covaan tekemästään investoinnista, kun huomioon otetaan myös sen käyttämätön kapasiteetti sekä unionin markkinoiden houkuttelevuus, kuten edellä 152–155 kappaleessa selostetaan.

(162) Mitä tulee HEG:n väitteeseen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisestä viennin suuntauksesta, on korostettava, että kyseinen vienti tapahtui polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteiden voimassa ollessa. Näin ollen vaikka HEG:n vientimäärän suuntaus oli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen laskeva, on todennäköistä, että HEG:n vienti unioniin lisääntyy, jos polkumyynti- ja/tai tasoitustoimenpiteet kumotaan, kun huomioon otetaan, että huolimatta voimassa olevista toimenpiteistä HEG jatkoi vientiä unionin markkinoille huomattavan alhaisin polkumyyntihinnoin ja tuetuin hinnoin ja että HEG:llä oli vientiin suuntautunut liiketoimintamalli ja käyttämätöntä kapasiteettia, jonka lisääntyminen ei ole jatkossa poissuljettua, jos HEG:n tuotteiden kysyntä lisääntyy, kuten edellä 139–155 kappaleessa selostetaan.

(163) Kapasiteetin lisäämistä koskevaan HEG:n aikomukseen liittyen korostetaan lisäksi, että vuonna 2016 paikan päällä toimitetun tarkastuksen aikana HEG esitti tarkastustiimille lyhyen filmin, josta sai kokonaiskuvan HEG-konsernista. Filmissä kerrottiin muun muassa yrityksen suunnitelmista lisätä jatkossa tuotantokapasiteettiaan. Lisäksi yrityksen edustajat selostivat tarkastuskäynnin aikana, että näitä suunnitelmia oli tuolloin lykätty, koska yrityksen kapasiteetti ei ollut kokonaan käytössä ja koska maailmanlaajuinen kysyntä oli supistunut. Näin ollen jos polkumyynti- ja/tai tasoitustoimenpiteet kumotaan, on todennäköistä, että intialaisten grafiittielektrodijärjestelmien kysyntä unionin markkinoilla kasvaa ja että HEG:llä on kannustin lisätä kapasiteettiaan niin, että se vastaa kysyntää.

(164) Unionin markkinoiden ja muiden kolmansien maiden markkinoiden välisiin hintaeroihin liittyvä HEG:n väite antaa aiheen korostaa, että 149 ja 150 kappaleessa mainittu komission suorittama vertailu on tehty intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien muilla kolmansien maiden markkinoilla toteutuneiden keskimääräisten hintojen ja unionin tuottajien unionin markkinoilla toteutuneiden keskimääräisten hintojen – ei intialaisten tuottajien unionin markkinoilla toteutuneiden hintojen – välillä. On huomattava, että HEG:n keskimääräinen hinta unionin markkinoilla on selvästi polkumyyntitasolla: se alittaa unionin tuottajien keskimääräisen hinnan, eikä se sen vuoksi sovellu kyseiseen vertailuun.

(165) Edellä esitetyn perusteella HEG:n väitteet hylätään.

(166) Komission päätelmä siitä, että tuen jatkuminen on todennäköistä siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumottaisiin, voidaan näin ollen vahvistaa.

D. **VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(167) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti kahdeksan tuottajaa (kaksi yritystä ja kaksi yritysryhmää). Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.

2. **Alustavat huomautukset**

(168) Kuten 141 kappaleessa mainitaan, grafiittielektroditeollisuus liittyy läheisesti sähköterästeollisuuteen, jossa grafiittielektrodijärjestelmiä käytetään sähköteräsuuneissa teräsromun sulattamiseen. Tarkastelujakson aikana sähköterästeollisuuden markkinaolosuhteet olivat huonot ja kulutus laski, mikä heijastui myös grafiittielektrodijärjestelmien kulutukseen.

(169) Koska tarkasteltavana olevaa tuotetta tuottaa Intiassa vain kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, Intiasta ja muista kolmansista maista peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuontia Euroopan unioniin koskevia tietoja ei esitetä tarkkoina lukuina luottamuksellisuuden säilyttämiseksi perusasetuksen 29 artiklan mukaisesti.

3. **Unionin kulutus**

(170) Komissio määritti unionin kulutuksen laskemalla yhteen

i) otokseen valittujen unionin tuottajien myynnin, jota koskevat tiedot oli saatu todennetuista kyselylomakevastauksista,

ii) otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien myynnin, jota koskevat tiedot oli saatu tarkastelupyynnöstä,

iii) otokseen kuulumattoman yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan myynnin, jota koskevat tiedot oli saatu sen vuosikertomuksista,

iv) Intiasta tulevan tuonnin, jota koskevat tiedot perustuivat 14 artiklan 6 kohdan mukaiseen tietokantaan, ja

v) kaikista muista kolmansista maista tulevan tuonnin, jota koskevat tiedot perustuivat Eurostatin tietoihin (Taric-taso).

(171) Tämän perusteella unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin kulutus

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin kulutus (tonnia)	151 508	140 244	146 637	139 974
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*93*	*97*	*92*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastaukset, yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan vuosikertomukset, tarkastelupyyntö, Eurostat (Taric-taso), 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta.

(172) Unionin kulutus laski tarkastelujakson aikana 8 prosenttia. Tarkemmin sanottuna unionin kulutus laski 7 prosenttia vuonna 2013, nousi 4 prosenttia vuosien 2013 ja 2014 välillä ja laski sitten taas 5 prosenttia vuodesta 2014 tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon saakka.

(173) Kuten 141 ja 168 kappaleessa mainitaan, kysynnän yleinen lasku johtui sähköteräsalan huonoista markkinaolosuhteista, sillä grafiittielektrodien myyntimäärät noudattelevat sähköuuneissa tuotettavan teräksen määrän kehitystä.

(174) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että markkinaosuutta ja kulutusta koskevassa analyysissä olisi otettava huomioon tuonti, jota unionin tuottajat harjoittavat niihin etuyhteydessä olevista, Yhdysvalloissa, Meksikossa, Japanissa ja Malesiassa sijaitsevista yrityksistä käsin ja joka on kyseisen tuottajan mukaan lisääntynyt kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana.

(175) Kaikista muista kolmansista maista tuleva tuonti otettiin asianmukaisesti huomioon unionin kulutusta laskettaessa, kuten edellä 170 kappaleessa selostetaan, ja näin ollen se on asianmukaisesti sisällytetty kokonaiskulutukseen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

4. **Tuonti asianomaisesta maasta**

4.1 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

Taulukko 3

Tuontimäärä ja markkinaosuus

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Intia	Tuontimäärä (tonnia)	9 000–10 000	5 000–6 000	7 000–8 000	6 500–7 500
	Indeksoitu tuontimäärä (2012 = 100)	*100*	*57*	*80*	*74*
	Markkinaosuus (%)	6–7	3–4	5–6	4–5
	Markkinaosuus (indeksinä)	*100*	*62*	*83*	*80*

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta.

(176) Tuontimäärät pienenivät tarkastelujakson aikana. Ne laskivat huomattavasti (43 prosenttia) vuonna 2013, nousivat vuonna 2014 ja laskivat jälleen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kokonaisuudessaan ne laskivat tarkastelujaksolla 26 prosenttia.

(177) Komissio vahvisti tuonnin markkinaosuuden edellä 170 kappaleessa määritetyn unionin kulutuksen perusteella.

(178) Markkinaosuuden suuntaus vastasi tuontimäärien suuntausta, eli markkinaosuus pieneni vuosien 2012 ja 2013 välillä, kasvoi vuosien 2013 ja 2014 välillä ja sitten jälleen pieneni vuoden 2014 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Markkinaosuus pieneni kaikkiaan 1,2 prosenttiyksikköä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla verrattuna vuoteen 2012.

(179) Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus oli tarkastelujakson alussa 6–7 prosenttia. Se pieneni 4–5 prosenttiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun mennessä.

4.2 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat*

(180) Komissio määritti Intiasta tulevan tuonnin hintakehityksen 14 artiklan 6 kohdan mukaiseen tietokantaan tallennettujen tietojen perusteella. Hinnat vastasivat pitkälti yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamia hintoja.

(181) Asianomaisesta maasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 4

Tuontihinta (*)

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Intia	Tuontihinnat (euroa/tonni)	2 500–3 500	3 000–4 000	2 500–3 500	2 200–3 200
	Indeksi (2012 = 100)	*100*	*105*	*89*	*86*

(*) Keskimääräinen hinta ei sisällä voimassa olevia polkumyynti-/tasoitustulleja.
Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta.

(182) Keskimääräiset tuontihinnat laskivat kaiken kaikkiaan 14 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuontihinnat nousivat 5 prosenttia vuosina 2012–2013, laskivat 16 prosenttia vuonna 2014 ja laskivat edelleen 3 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

4.3 *Hinnan alittavuus*

(183) Komissio määritti hinnan alittavuuden tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vertaamalla seuraavia: i) otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja ii) vastaavat yhteistyössä toimineelta intialaiselta tuottajalta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti polkumyynti-/tasoitustullin ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.

(184) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

(185) Vertailu osoitti yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan unionin markkinoilla 3 prosenttia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kun laskelmista vähennetään polkumyynti- ja tasoitustulli, alittavuuden marginaaliksi tulisi kuitenkin 9 prosenttia. Yhteistyöstä kieltäytyneen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tuotiin vain erittäin pieniä määriä. Siitä huolimatta komissio arvioi alittavuuden. Komissio sai alittavuuden marginaaliksi 12 prosenttia, kun laskelmista vähennettiin voimassa olevat polkumyynti- ja tasoitustullit. Arviointi perustuu kuitenkin erittäin pieneen tuontimäärään, eikä siinä yhteistyöstä kieltäytymisen vuoksi oteta huomioon tuotelajeja. Näin ollen sen luotettavuus on rajallinen.

4.4 *Tuonti muista kolmansista maista*

Taulukko 5

Tuontimäärä ja markkinaosuus

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kaikki kolmannet maat yhteensä	Tuonti (tonnia)	33 000–35 000	30 000–32 000	34 000–36 000	30 000–32 000
	Indeksi	*100*	*90*	*103*	*90*
	Markkinaosuus (%)	22–23	22–23	24–25	22–23
	Hinta (euroa/tonni)	2 500–3 500	2 400–3 400	2 400–3 400	2 300–3 300
	Indeksi	*100*	*98*	*89*	*92*
Kiina	Tuonti (tonnia)	14 000–15 000	11 000–12 000	16 000–17 000	14 000–15 000
	Indeksi	*100*	*80*	*117*	*103*
	Markkinaosuus (%)	9–10	8–9	11–12	10–11
	Hinta (euroa/tonni)	2 000–3 000	1 500–2 500	1 400–2 400	1 600–2 600
	Indeksi	*100*	*94*	*90*	*99*

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Yhdysvallat	Tuonti (tonnia)	3 000–4 000	4 000–5 000	4 200–5 200	4 200–5 200
	Indeksi	*100*	*118*	*129*	*128*
	Markkinaosuus (%)	2–3	3–4	3–4	3–4
	Hinta (euroa/tonni)	3 300–4 300	3 200–4 200	3 000–4 000	2 800–3 800
	Indeksi	*100*	*96*	*84*	*81*
Meksiko	Tuonti (tonnia)	3 000–4 000	4 000–5 000	5 500–6 500	4 000–5 000
	Indeksi	*100*	*127*	*165*	*119*
	Markkinaosuus (%)	2–3	3–4	4–5	3–4
	Hinta (euroa/tonni)	3 800–4 800	3 900–4 900	3 900–4 900	4 000–5 000
	Indeksi	*100*	*103*	*103*	*115*
Venäjä	Tuonti (tonnia)	3 000–4 000	2 500–3 500	3 500–4 500	3 700–4 700
	Indeksi	*100*	*70*	*101*	*103*
	Markkinaosuus (%)	2–3	1–2	2–3	2–3
	Hinta (euroa/tonni)	3 000–4 000	2 800–3 800	2 500–3 500	2 100–3 100
	Indeksi	*100*	*91*	*79*	*75*
Japani	Tuonti (tonnia)	4 500–5 500	3 000–4 000	3 000–4 000	2 000–3 000
	Indeksi	*100*	*74*	*62*	*50*
	Markkinaosuus (%)	3–4	2–3	2–3	1–2
	Hinta (euroa/tonni)	3 400–4 400	3 300–4 300	2 800–3 800	2 900–3 900
	Indeksi	*100*	*99*	*82*	*83*
Muut kolmannet maat	Tuonti (tonnia)	4 000–5 000	4 000–5 000	1 000–2 000	700–1 700
	Indeksi	*100*	*104*	*25*	*19*
	Markkinaosuus (%)	2–3	3–4	0,5–1,5	0,5–1,5
	Hinta (euroa/tonni)	2 600–3 600	2 000–3 000	1 900–2 900	1 600–2 600
	Indeksi	*100*	*83*	*78*	*72*

Lähde: Eurostat (Taric-taso).

(186) Kulutuksen vähenemistä vastaavasti kaikista muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä väheni 10 prosenttia vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Kaikista muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus oli tarkastelujakson aikana 22–23 prosenttia. Merkittävimpiä tuontimaita olivat Kiina, Yhdysvallat, Meksiko, Venäjä ja Japani, jotka olivat ainoat maat, joiden yksittäiset markkinaosuudet olivat yli yhden prosentin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(187) Yhdysvalloista, Japanista ja Meksikosta tulevan tuonnin hinnat olivat korkeammat kuin intialaisten viejien hinnat ja unionin tuottajien hinnat. Yhdysvalloista ja Meksikosta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla alle yhden prosenttiyksikön. Japanista tulevan tuonnin markkinaosuus laski tarkastelujaksolla 1,5 prosenttiyksikköä.

(188) Kiinasta ja Venäjältä tulevan tuonnin hinnat olivat intialaisten viejien hintoja ja unionin tuottajien hintoja alhaisemmat (paitsi Venäjän tapauksessa vuonna 2012). Unionin tuotannonalan tarkastelupyynnössä toimittamien tietojen mukaan osa Kiinasta tulevasta tuonnista on halkaisijaltaan pieniä grafiittielektrodeja (halkaisija alle 400 mm), kun taas suurin osa Intiasta tulevasta tuonnista ja unionin tuotannonalan tuotannosta muodostuu halkaisijaltaan suurista grafiittielektrodeista ([1]) (halkaisija yli 400 mm), jotka ovat kalliimpia.

(189) Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujakson aikana yhden prosenttiyksikön ja oli 10–11 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, kun taas Venäjältä tulevan tuonnin markkinaosuus oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vain 2–3 prosenttia. Se kasvoi tarkastelujakson aikana 0,3 prosenttiyksikköä. Näiden markkinaosuuksien kasvu ei kuitenkaan heikentänyt unionin tuotannonalan markkinaosuutta, joka kasvoi tarkastelujakson aikana 1,9 prosenttiyksikköä, kuten jäljempänä 202 kappaleessa selostetaan.

(190) Yhteenvetona voidaan todeta, että koska tuontitilastoista saatavissa tiedoissa ei tehdä eroa eri tuotelajien välillä eikä sen vuoksi voitu tehdä järkevää hintavertailua tuotelajeittain siten, kuin se oli mahdollista Intian osalta yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien yksityiskohtaisten tietojen perusteella, Kiinasta ja Venäjältä tulevan tuonnin vaikutuksia ei voitu määrittää selvästi.

5. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

5.1 *Yleisiä huomioita*

(191) Tutkittaessa tuetun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

(192) Kuten 14 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon määrittämisessä käytettiin otantamenetelmää.

(193) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit tarkastelupyyntöön, yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan vuosikertomuksiin ja otokseen valituilta unionin tuottajilta saatuihin todennettuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskivat kaikkia unionin tuottajia. Mikrotaloudelliset indikaattorit komissio arvioi otokseen valituilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskivat otokseen valittuja unionin tuottajia. Kumpaakin ryhmää koskevien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(194) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, tukimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman tuetun tuonnin vaikutuksista.

(195) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

(196) Molempien tietosarjojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

([1]) Sekä halkaisijaltaan pienet että halkaisijaltaan suuret grafiittielektrodit sisältyvät samoihin Taric-koodeihin.

5.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

a) Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(197) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste unionin tuottajien osalta

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	235 915	235 502	241 623	221 971
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*100*	*102*	*94*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	297 620	297 245	299 120	290 245
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*100*	*101*	*98*
Kapasiteetin käyttöaste (%)	79	79	81	76

Lähde: Tarkastelupyyntö, yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan vuosikertomukset ja otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(198) Tuotantomäärä laski 6 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tarkemmin sanottuna se kasvoi ensin 2 prosenttia vuoteen 2014 asti ja laski sitten tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 8 prosenttia vuoteen 2014 verrattuna.

(199) Tuotantokapasiteetti laski tarkastelujakson aikana 2 prosenttia.

(200) Tuotantomäärän laskun seurauksena kapasiteetin käyttöaste laski 3 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana.

b) Myyntimäärä ja markkinaosuus

(201) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Myyntimäärä ja markkinaosuus unionin tuottajien osalta

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Myyntimäärä unionissa (tonnia)	107 655	103 779	103 704	102 123
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*96*	*96*	*95*
Markkinaosuus (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Lähde: Tarkastelupyyntö, yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan vuosikertomukset ja otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(202) Unionin tuotannonalan kokonaismyynti unionin markkinoilla väheni tarkastelujakson aikana noin 5 prosenttia. Tarkastelujakson aikana unionin tuotannonalan markkinaosuus heilahteli. Se kasvoi 2,9 prosenttiyksikköä vuonna 2013. Sen jälkeen se supistui 3,3 prosenttiyksikköä vuonna 2014 ja kasvoi jälleen 2,3 prosenttiyksikköä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kokonaisuudessaan unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 1,9 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana.

(203) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin tuotannonalan markkinaosuutta määritettäessä olisi otettava huomioon tuonti, jota unionin tuottajat harjoittavat niihin etuyhteydessä olevista, Yhdysvalloissa, Meksikossa, Japanissa ja Malesiassa sijaitsevista yrityksistä käsin. Unionin tuotannonalan markkinaosuus lasketaan kuitenkin käyttämällä perustana sen oman tuotannon myyntiä unionin markkinoilla. Unionin tuotannonalan tuontia ei oteta huomioon, sillä se vääristäisi kokonaiskuvaa: tuonti laskettaisiin kahteen kertaan – toisaalta tuontina ja toisaalta unionin tuotannonalan myyntinä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

c) Kasvu

(204) Vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana unionin kulutus väheni 8 prosenttia. Unionin tuotannonalan myyntimäärä väheni 5 prosenttia, mutta siitä huolimatta markkinaosuus kasvoi 1,9 prosenttiyksikköä.

d) Työllisyys ja tuottavuus

(205) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Työllisyys ja tuottavuus unionin tuottajien osalta

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	1 526	1 539	1 475	1 523
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*101*	*97*	*100*
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	155	153	164	146
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*99*	*106*	*94*

Lähde: Tarkastelupyyntö, yhteistyöstä kieltäytyneen unionin tuottajan vuosikertomukset ja otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(206) Unionin tuotannonalan työllisyys pysyi suurin piirtein samalla tasolla tarkastelujakson aikana. Koska tuotanto väheni (6 prosentin lasku tarkastelujaksolla), myös tuottavuus laski 6 prosenttia saman jakson aikana.

e) Tukimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemmasta tuetusta tuonnista

(207) Tutkimuksessa vahvistettiin, että Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuonti unionin markkinoille jatkui tuetuin hinnoin. Intian osalta vahvistettu tukimarginaali oli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana selvästi vähimmäistason yläpuolella, kuten 130 kappaleessa kuvataan. Samaan aikaan tuontihinnat laskivat vuoteen 2012 verrattuna. Unionin tuotannonala kykeni kuitenkin hyötymään voimassa olevista tasoitustoimenpiteistä siten, että se säilytti markkinaosuutensa ja kasvatti sitä hieman.

5.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

f) Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(208) Unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Keskimääräiset myyntihinnat unionissa ja yksikkökustannukset

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	3 784	3 468	2 997	2 825
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*92*	*79*	*75*
Tuotannon yksikkökustannukset (euroa/tonni)	3 357	3 116	2 776	2 745
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*93*	*83*	*82*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(209) Unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille unionissa laski tasaisesti 25 prosenttia ja oli lopulta 2 825 euroa/tonni tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan oli mukautettava hintojaan alaspäin ottaakseen huomioon grafiittielektrodijärjestelmien markkinoilla tapahtuvan myyntihintojen yleisen laskun, joka johtui kysynnän vähenemisestä sähköteräsalalla.

(210) Unionin tuotannonalan keskimääräiset tuotantokustannukset laskivat vähemmän eli 18 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tärkein tekijä, joka vaikutti tuotannon yksikkökustannusten laskuun, oli raaka-aineen hinnanlasku.

(211) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että raaka-aineen maailmanmarkkinahinta laski enemmän kuin unionin tuotannonalalle aiheutuneet raaka-ainekustannukset tarkastelujakson aikana. Näin ollen unionin tuotannonala ei toiminut tehokkaasti raaka-ainehankinnoissaan, minkä vuoksi sen elinkelpoisuus oli kyseenalaista.

(212) Tutkimuksessa todettiin, että unionin tuotannonala hankki raaka-aineen maailmanlaajuisesti siihen etuyhteydessä olevilta ja etuyhteydettömiltä osapuolilta samaan hintatasoon ja ettei sen raaka-ainehankinnoissa ollut viitteitä tehottomuudesta. Tarkempien perustelujen puuttuessa väite hylättiin.

g) Työvoimakustannukset

(213) Keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	66 111	66 842	67 113	67 253
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*101*	*102*	*102*

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(214) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti nousivat tarkastelujaksolla vain vähän eli 2 prosenttia.

h) Varastot

(215) Varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Varastot

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Loppuvarastot	8 952	8 821	13 770	18 465
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*99*	*154*	*206*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta (%)	6	5	7	11

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(216) Otokseen valittujen unionin tuottajien loppuvarastot yli kaksinkertaistuivat absoluuttisesti mitattuna tarkastelujakson aikana. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla varastot olivat noin 11 prosenttia niiden tuotannosta.

i) Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

(217) Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 12

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	11,3	10,2	7,4	2,8
Kassavirta (euroa)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*97*	*63*	*65*
Investoinnit (euroa)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
Indeksi (2012 = 100)	*100*	*91*	*86*	*49*
Investointien tuotto (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Lähde: Otokseen valittujen unionin tuottajien todennetut kyselylomakevastaukset.

(218) Komissio määritti unionin tuotannonalan kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonalan kannattavuus laski asteittain: vuonna 2012 se oli 11,3 prosenttia ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 2,8 prosenttia, eli laskua oli 8,5 prosenttiyksikköä.

(219) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin tuottajien kannattavuuden heikkeneminen johtui niiden hallinnon ja myynnin korkeista yleiskustannuksista.

(220) Tutkimuksessa todettiin, että tuotannon yksikkökustannukset laskivat tarkastelujakson aikana, kuten edellä 210 kappaleessa esitetään. Tuotannon yksikkökustannusten lasku koski hallinto- ja myyntikustannuksia, joskin suurin osa kustannuksista liittyi raaka-aineeseen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(221) Nettokassavirta on unionin tuottajan kyky rahoittaa itse toimintaansa. Nettokassavirta pieneni tarkastelujaksolla 35 prosenttia. Kassavirran huomattava pieneneminen johtui pääasiassa edellä 218 kappaleessa kuvatusta kannattavuuden merkittävästä laskusta.

(222) Tarkastelujakson aikana unionin tuotannonalan vuotuiset investoinnit tarkasteltavana olevaan tuotteeseen supistuivat yli puolella eli 25 miljoonasta eurosta vuonna 2012 12 miljoonaan euroon tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(223) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että investointien väheneminen johtuu ainoastaan kysynnän supistumisesta ja grafiittielektrodijärjestelmien valmistuksen maailmanlaajuisesta ylikapasiteetista.

(224) Tutkimuksessa vahvistettiinkin, että grafiittielektrodijärjestelmien kulutus väheni tarkastelujakson aikana, kuten edellä 172 kappaleessa selostetaan. On kuitenkin huomattava, että unionin tuotannonalan investoinnit tarkasteltavana olevaan tuotteeseen olivat viimeksi suoritetun toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kolme kertaa suuremmat verrattuna tämän tarkastelun tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saavutettuun investointitasoon.

(225) Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Investointien tuotto samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä pieneni asteittain: vuonna 2012 se oli 16,5 prosenttia ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla 3,9 prosenttia.

5.4 *Unionin tuotannonalan tilannetta koskevat päätelmät*

(226) Tutkimuksessa kävi ilmi, että voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta useimmat vahinkoindikaattorit kehittyivät negatiivisesti ja unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonala onnistui säilyttämään markkinaosuutensa ja kasvattamaan sitä hieman, mutta saavutetut voitot olivat tämän johdosta pienemmät.

(227) Vaikka tämä kielteinen kehitys selittyy kulutuksen laskulla, joka oli tarkastelujaksolla 8 prosenttia, Intiasta tuli kuitenkin koko ajan tuontia unionin markkinoille. Tämä tuonti myytiin unionin tuotannonalan hintoja alhaisemmilla hinnoilla, jotka alittivat unionin tuotannonalan hinnat 3 prosentilla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi viitehinnan alittavuuden marginaaliksi todettiin 9 prosenttia. Näin ollen polkumyynnillä tapahtuva ja tuettu tuonti Intiasta aiheutti yhä hintapainetta. Hintapaine nimittäin lisääntyi nykyisellä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla verrattuna edelliseen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun, jonka aikana hintojen alittavuus oli alle 2 prosenttia.

(228) Kulutuksen vähenemisen sekä polkumyynnillä tapahtuvan ja tuetun tuonnin luoman hintapaineen leimaamassa tilanteessa unionin tuotannonalan oli pakko alentaa myyntihintojaan. Tämän seurauksena unionin tuotannonalan voitto – vaikka se oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla yhä positiivinen (2,8 prosentti) – oli pienempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu 8 prosentin tavoitevoitto.

(229) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden 2 prosentin kasvu tarkoittaa sitä, että unionin tuottajille on koitunut merkittävää etua Intiasta tulevan tuonnin vähenemisestä. Unionin tuotannonalan markkinaosuuden väitettiin olevan vieläkin suurempi, jos huomioon otetaan myös muista kolmansista tuleva unionin tuotannonalan tuonti. Samaan aikaan unionin tuotannonalaan on kohdistunut tiukkaa hintakilpailua muista lähteistä (etenkin Kiinasta ja Venäjältä alhaisin hinnoin tuleva tuonti). Näin ollen väitettiin, ettei Intiasta tulevasta tuonnista ole aiheutunut mitään vahinkoa unionin tuottajien väitetyn pienemmän markkinaosuuden seurauksena.

(230) Tutkimuksessa ilmeni, että Intiasta tulevan tuonnin määrät ja markkinaosuudet vähenivät, mutta kuten edellä 227 kappaleessa selostetaan, polkumyynnillä tapahtuva ja tuettu tuonti Intiasta aiheutti yhä hintapainetta, joka jopa lisääntyi nykyisellä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla verrattuna edelliseen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(231) Sama asianomainen osapuoli väitti lisäksi, että komissio on jättänyt huomiotta sen tosiasian, että Kiinasta ja Venäjältä tuleva halpatuonti on yksi tärkeimpiä syitä hintapaineeseen unionin markkinoilla, ja kyseinen osapuoli pyysi tekemään perusteellisen analyysin Kiinasta ja Venäjältä tulevasta kyseisen tuotteen halpatuonnista ennen kuin määritetään, onko unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon toistuminen todennäköistä. Kyseinen osapuoli väitti myös, että eräät kiinalaiset valmistajat ovat lisänneet halkaisijaltaan suurten grafiittielektrodien tuontia unionin markkinoille.

(232) Kuten edellä 188 ja 190 kappaleessa selostetaan, Kiinasta ja Venäjältä tulevan grafiittielektrodijärjestelmien tuonnin hintojen osalta on syytä muistaa seuraavat seikat: i) kyseisistä maista tulevasta tuonnista ei voitu tehdä järkevää hintavertailua tuotelajeittain siten, kuin se oli mahdollista Intian osalta yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan toimittamien yksityiskohtaisten tietojen perusteella, ii) komission käytettävissä olevat tuontitilastot näistä maista eivät anna mahdollisuutta tehdä eroa eri tuotelajien välillä ja iii) unionin tuotannonalan tarkastelupyynnössä toimittamien ja käyttäjien vahvistamien tietojen mukaan suurin osa näistä maista tulevasta tuonnista on halkaisijaltaan pieniä grafiittielektrodeja, jotka ovat halvempia. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja ei perustellut väitettään, joka koski halkaisijaltaan suurten grafiittielektrodien Kiinasta unioniin suuntautuvan tuonnin lisääntymistä.

(233) Kiinasta ja Venäjältä tulevan grafiittielektrodijärjestelmien tuonnin määrien ja markkinaosuuksien osalta voidaan todeta, kuten edellä 189 kappaleessa selostetaan, että Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujakson aikana yhden prosenttiyksikön, kun taas Venäjältä tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi samana aikana 0,3 prosenttiyksikköä. Markkinaosuuksien kasvu ei kuitenkaan heikentänyt unionin tuotannonalan markkinaosuutta, joka kasvoi tarkastelujakson aikana 1,9 prosenttiyksikköä, kuten 189 kappaleessa selostetaan. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(234) Sama asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonala ei tuottanut tehokkaasti halkaisijaltaan pieniä grafiittielektrodeja, sillä kyseisten tuotteiden myynti oli vain osa unionin tuotannonalan kokonaismyyntimäärästä.

(235) Yleensä markkinaolosuhteissa tarjonta eli myytävä tuotelaji määräytyy kysynnän mukaan. Tarkempien perustelujen puuttuessa väite unionin tuotannonalan tehottomuudesta tuottaa halkaisijaltaan pienempiä grafiittielektrodeja hylättiin.

(236) Sama asianomainen osapuoli väitti, ettei ole analysoitu muista maista polkumyyntihinnoilla tuotujen määrien lisääntymisen vaikutuksia, mukaan lukien tuonti Yhdysvalloissa, Meksikossa, Malesiassa ja Japanissa sijaitsevista etuyhteysyrityksistä.

(237) Kuten edellä 187 kappaleessa esitetään, Yhdysvalloista, Japanista ja Meksikosta tulevan tuonnin hinnat olivat korkeammat kuin intialaisten viejien hinnat ja unionin tuottajien hinnat. Näistä maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 0,1 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana, ja se oli alle 10 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopussa. Komissiolla ei myöskään ollut näyttöä siitä, että näiden maiden hinnat olivat polkumyyntihintoja. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(238) Sama asianomainen osapuoli väitti, että laskettaessa tuotelajikohtaisia hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaaleja komissio käytti tuotteen valvontakoodia (PCN-koodia), jossa ei otettu huomioon käytettyä raaka-ainetta, jolla oli kuitenkin merkittävä vaikutus kustannuksiin ja hintoihin. Samasta raaka-aineesta tehtyjen tuotelajien vertailun tuloksena viitehinnan alittavuuden marginaali pienenisi 9 prosentista 8 prosenttiin.

(239) PCN-koodien rakenne ei ilmennä raaka-aineen eroa, ja sen vuoksi eroa ei otettu huomioon hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaalien laskennassa. Kun tuotelajit jaoteltiin hinnan ja viitehinnan alittavuuden marginaalien laskemiseksi ottaen huomioon käytetty raaka-aine, kuten asianomainen osapuoli päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitti, 227 kappaleessa mainittu viitehinnan alittavuuden marginaali pieneni vain yhdellä prosenttiyksiköllä 8 prosenttiin. Tällainen pieneneminen ei vaikuttanut merkittävästi komission päätelmiin viitehinnan alittavuuden marginaalista tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(240) Sama asianomainen osapuoli kyseenalaisti alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistetun 8 prosentin tavoitevoiton ja väitti, että grafiittielektrodijärjestelmien valmistajille aiheutui menetyksiä kansainvälisen teräskysynnän vähenemisen vuoksi ja että 8 prosentin tavoitevoitto ei sen takia enää ollut perusteltu.

(241) On muistettava, että tavoitevoiton samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla olisi oltava sellainen, jonka tämäntyyppinen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tai tuetun tuonnin vaikutusta. Kuten asetuksen (EY) N:o 1628/2004 johdanto-osan 34 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonalan voitosta tehtiin asianmukainen tutkimus silloin, kun tuetun tuonnin markkinaosuus oli kaikkein pienin (eli vuonna 1999). Näin ollen todettiin lopullisesti, että voittomarginaali, jonka voidaan kohtuudella katsoa edustavan yhteisön tuotannonalan rahoitustilannetta siinä tapauksessa, että Intiasta tapahtuvaa, vahinkoa aiheuttavaa tuettua tuontia ei esiintyisi, olisi vahvistettava kahdeksaksi prosentiksi vahinkomarginaalin laskemista varten. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(242) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonala oli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lopussa erittäin vaikeassa tilanteessa, joka pääosin johtui huonoista markkinaolosuhteista ja niitä seuranneesta kulutuksen laskusta. Tästä syystä komission arvioinnissa keskityttiin Intiasta tapahtuvasta tuetusta tuonnista aiheutuneen vahingon toistumisen todennäköisyyteen.

6. **Vahingon toistumisen todennäköisyys**

(243) Vahingon toistumisen todennäköisyyden määrittämiseksi siinä tapauksessa, että Intiaan kohdistuvat toimenpiteet kumotaan, analysoitiin seuraavia osatekijöitä: tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Intiassa, vienti Intiasta muihin kolmansiin maihin ja unionin markkinoiden houkuttelevuus.

(244) Edellä 155 kappaleessa todettiin olevan todennäköistä, että jos toimenpiteiden annetaan raueta, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat jatkavat merkittävien määrien vientiä unioniin ja jopa lisäävät vientimääriään nykyisestä, ja että tämä vienti tapahtuu todennäköisesti tuetuilla hinnoilla.

(245) Kuten 139 ja 140 kappaleessa todetaan, Intian kapasiteetin arvioidaan olevan noin 160 000 tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, kun taas käyttämättömän kapasiteetin arvioidaan olevan 40 000–50 000 tonnia, mikä vastasi 29–36 prosenttia unionin kulutuksesta samalla jaksolla. Lisäksi, kuten 139 kappaleessa esitetään, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat todennäköisesti lisäävät kapasiteettiaan kysynnän kasvaessa. Kuten 142 kappaleessa mainitaan, Intian viranomaiset ottivat marraskuun 2014 lopulla käyttöön polkumyyntitoimenpiteitä, jotka kohdistuivat grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin Kiinasta. Näin ollen on odotettavissa, että intialaiset tuottajat kasvattavat markkinaosuuttaan kotimarkkinoilla.

(246) Unionin markkinoiden houkuttelevuuden (ks. 152–155 kappale) vuoksi ainakin osa käyttämättömästä kapasiteetista ohjataan suurella todennäköisyydellä unionin markkinoille, jos toimenpiteet kumotaan. Lisäksi, kuten 143 kappaleessa kuvataan, intialaiset tuottajat ovat voimakkaasti vientiin suuntautuneita. Grafiittielektrodijärjestelmien hintatasoa tarkasteltaessa (ks. 149 kappale) joidenkin Intian viennin kohdemaiden osalta havaittiin korkeampia hintatasoja kuin unionissa. Ottaen huomioon erilainen tuotevalikoima nämä tiedot eivät kuitenkaan vie pohjaa siltä kokonaisarvioinnilta, että uusi kapasiteetti ohjataan unionin markkinoille, sillä tämän hintavertailun luotettavuus on rajallinen.

(247) Kuten 146 kappaleessa mainittiin, Venäjällä oli otettu käyttöön Intiasta tulevaan grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin kohdistuvia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, ja vienti Intiasta Venäjälle supistui tarkastelujakson aikana merkittävästi. Toisin sanoen intialaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on rajoitettu pääsy kolmanneksi suurimmalle vientimarkkinalle, ja kun huomioon otetaan nykyinen tai todennäköisesti jopa lisääntynyt käyttämätön kapasiteetti (ks. 245 kappale), on erittäin todennäköistä, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat lisäävät merkittävästi tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiaan unionin markkinoille, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(248) Kuten 185 kappaleessa todetaan, Intiasta tulevan tuonnin hinnat alittaisivat ilman polkumyynti- ja tasoitustulleja unionin myyntihinnat 9 prosentilla. Yhteistyöstä kieltäytyneen vientiä harjoittavan tuottajan osalta arvioiduksi alittavuuden marginaaliksi ilman polkumyynti- ja tasoitustullien huomioon ottamista laskettiin 12 prosenttia. Tämä osoittaa, mikä voisi olla Intiasta tulevan tuonnin todennäköinen hintataso siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan. Tämän perusteella on todennäköistä, että hintapaine unionin markkinoilla lisääntyy merkittävästi, jos toimenpiteet kumotaan, mikä heikentäisi entisestään unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(249) Siltä osin kuin on kyse määristä, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat voisivat toimenpiteiden kumoamisen johdosta erittäin todennäköisesti kasvattaa markkinaosuuttaan unionin markkinoilla. Etenkin yhteistyöstä kieltäytynyt vientiä harjoittava tuottaja, jolla on tällä hetkellä muita korkeampi 15,7 prosentin tulli, saisi voimakkaan kannustimen ryhtyä jälleen viemään unionin markkinoille merkittäviä määriä. Jos syntyisi tällainen tilanne, unionin tuotannonalan myyntimäärät ja markkinaosuudet putoaisivat välittömästi.

(250) Tämän perusteella voidaan todeta, että jos toimenpiteet kumotaan, intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat kasvattavat todennäköisesti tuontimääriään ja markkinaosuuksiaan unionin markkinoilla unionin tuotannonalan myyntihinnat merkittävästi alittavien tuettujen ja polkumyyntihintojen avulla. Tämä lisää hintapainetta unionin markkinoilla, millä on negatiivinen vaikutus unionin tuotannonalan kannattavuuteen ja rahoitustilanteeseen. Tämä myös heikentää entisestään unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(251) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että vahingon toistuminen on erittäin todennäköistä, jos toimenpiteet kumotaan.

E. **UNIONIN ETU**

(252) Perusasetuksen 31 artiklan mukaisesti komissio tarkasteli, olisiko Intiaan kohdistuvien voimassa olevien tasoitustoimenpiteiden jatkaminen kokonaisuudessaan unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

(253) On muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa toimenpiteiden käyttöönottoa ei pidetty unionin edun vastaisena.

(254) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa perusasetuksen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(255) Tämän perusteella komissio tutki, oliko tuen jatkumisen ja vahingon toistumisen todennäköisyyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden johdosta olisi pääteltävä, että toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista.

1. **Unionin tuotannonalan etu**

(256) Kuten 226 kappaleessa esitettiin, toimenpiteiden ansiosta unionin tuotannonala pystyi säilyttämään markkinaosuutensa. Samalla 250 kappaleessa todettiin myös, että unionin tuotannonalan tilanne todennäköisesti heikentyisi, jos Intian vastaisten tasoitustoimenpiteiden annettaisiin raueta. Sen vuoksi voidaan päätellä, että Intian vastaisten toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi unionin edun mukaista.

2. **Tuojien/kauppiaiden etu**

(257) Kuten 16 kappaleessa mainitaan, yksikään tuoja ei toiminut yhteistyössä eikä ilmoittautunut tässä tutkimuksessa. Tästä syystä ei ollut mitään viitteitä siitä, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen vaikuttaisi kielteisesti tuojiin siten, että kielteiset vaikutukset olisivat toimenpiteiden myönteisiä vaikutuksia suuremmat.

3. **Käyttäjien etu**

(258) Kuten 18 kappaleessa mainitaan, niistä 53 käyttäjästä, joihin otettiin yhteyttä, kahdeksan toimitti vastauksen kyselylomakkeeseen. Näistä neljä on käyttänyt Intiasta tuotuja grafiittielektrodijärjestelmiä. Niiden tuonnin osuus oli noin 20 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista Intiasta.

(259) On muistettava, että alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, ettei toimenpiteiden käyttöönotolla olisi huomattavaa vaikutusta käyttäjiin. Vaikka toimenpiteet olivat voimassa kymmenen vuotta, unionin käyttäjät hankkivat tarkasteltavana olevaa tuotetta edelleen myös Intiasta. Käyttäjät eivät toimittaneet mitään tietoja, jotka olisivat osoittaneet, että niillä olisi ollut vaikeuksia löytää muita hankintalähteitä, eikä tutkimuksessa siis käynyt ilmi tällaisia tietoja.

(260) On syytä muistaa myös se, mitä alkuperäisessä tutkimuksessa pääteltiin toimenpiteiden käyttöönoton mahdollisista vaikutuksista käyttäjiin: koska grafiittielektrodijärjestelmien hankintakustannukset ovat varsin vähäpätöiset niitä käyttäville tuotannonaloille, ei hinnannousu todennäköisesti vaikuttaisi näihin käyttäjiin merkittävästi. Näille havainnoille saatiin vahvistus tässä tarkastelussa, sillä toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen esiin ei ole tullut mitään, mikä viittaisi päinvastaiseen. Lisäksi yksikään näistä neljästä käyttäjästä ei esittänyt mitään huomautuksia toimenpiteiden voimassa pitämistä vastaan.

(261) Yksi terästuottajien etujärjestö eli Saksan terästeollisuuden etujärjestö (Wirtschaftsvereinigung Stahl) vastusti toimenpiteiden voimassaolon jatkamista ja väitti, että toimenpiteet aiheuttivat unionin terästuottajille kilpailuhaittoja verrattuna terästuottajiin muilla alueilla, joilla ei ole otettu käyttöön grafiittielektrodijärjestelmiä koskevia toimenpiteitä. Järjestö oletti, että jos toimenpiteiden voimassaoloa jatketaan, unionin tuotannonalan on mahdollista säilyttää määräävä asema. Intiasta tulevan tuonnin kehitys toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen osoittaa kuitenkin selvästi, että tuonti Intiasta jatkui tarkastelujakson aikana. Lisäksi tutkimus osoitti, että grafiittielektrodijärjestelmiä tuodaan unionin markkinoille entistä enemmän monista muista kolmansista maista.

(262) Tämän perusteella ja ottaen huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa tehdyt päätelmät on odotettavissa, että toimenpiteiden jatkamisella ei olisi merkittävää kielteistä vaikutusta käyttäjiin, eikä sen vuoksi ole pakottavia syitä päätellä, ettei voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen olisi unionin edun mukaista.

4. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(263) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, ettei ole pakottavia unionin etua koskevia syitä olla jatkamatta nykyisten Intiasta tulevaa tuontia koskevien tasoitustoimenpiteiden voimassaoloa.

F. **TASOITUSTOIMENPITEET**

(264) Kaikille asianomaisille osapuolille on ilmoitettu ne olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella tasoitustoimenpiteet on tarkoitus pitää voimassa. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä tästä ilmoituksesta johtuvia huomautuksia. Toimitetut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon.

(265) Edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että perusasetuksen 18 artiklan nojalla täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1185/2010 käyttöön otetut tiettyjen Intiasta peräisin olevien grafiittielektrodijärjestelmien tuontiin sovellettavat tasoitustoimenpiteet olisi pidettävä voimassa.

(266) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava intialainen tuottaja pyysi päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio harkitsisi toimenpiteiden jatkamista kahden vuoden ajaksi. Tutkimuksessa ei kuitenkaan havaittu mitään sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, joiden vuoksi olisi perusteltua rajata toimenpiteiden kesto kahteen vuoteen.

(267) Tässä asetuksessa määriteltyjä yksilöllisiä tasoitustulleja sovelletaan ainoastaan näiden yritysten eli erikseen mainittujen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yrityksen (erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset mukaan luettuina) nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa, sen valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(268) Kaikki näiden yksilöllisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimen muutoksesta tai uuden tuotanto- tai myyntiyksikön perustamisesta johtuvat) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai uuteen tuotanto- tai myyntiyksikköön mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkina- ja vientimyynnin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels, Belgia.

(269) Tämä asetus on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]) 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevien, tällä hetkellä CN-koodiin ex 8545 11 00 (Taric-koodi 8545 11 00 10) luokiteltavien sähköuuneissa käytettävien grafiittielektrodien, joiden näennäistiheys on vähintään 1,65 g/cm³ ja vastus enintään 6,0 μΩ.m, ja kyseisissä elektrodeissa käytettävien, tällä hetkellä CN-koodiin ex 8545 90 90 (Taric-koodi 8545 90 90 10) luokiteltavien jatkoskappaleiden tuonnissa riippumatta siitä, tuodaanko ne yhdessä vai erikseen.

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat tullit ovat seuraavat:

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Kaikki muut yritykset	7,2	A999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).